

PERŽVALGA.

„V. Žinių“ N.267 patilpo lietuvių „memorandum“ apie Lietuvos autonomiją, kurs buvo nuštas ministerių pirm-sėdžiui gr. Vittei. Tazai „Memorandum“ buvo sustatytas per lietuvių susirinkimą Vilniuje spalio 22 (lapkričio 4) d. š. m. Kai kurie reikalavimai ir to „memorandumo“ buvo apgarsinti valdžios organe „Pravitelstvennyj Viestnik“.

— Lapkričio 10 (23) d. ministerių posėdyje buvo pranešta gr. Vittei apie visą eilę *peticijų* iš Lietuvos, kuriose įvairi gyventojų luomai reikalauja Lietuvos autonomijos. Iš tos priežasties nutarta apgarsinti valdžios pranešimą, kuriame bus nurodyti tie reikalavimai ir valdžios pranešimas, jog negalima yra įvykdyti ir sutikti ant to.

Suprantama, valdžia niekad negalėtų sutikti su žmonių reikalavimais, juo labiau su prašymais, — kad ne revoliucijonieriai...

— Vilniuje atsirado „Tėvų Susidraugavimas“, kurio tikslas — pertaisymas mokyklos ir atšalinimas iš jos politikos ir kad visų tautų ir tikėjimų mokiniai turėtų lygias tiesas. Iš tokios mokyklos turėtų būti atšalintas ir tikėjimo išguldinėjimas, bet apie tai „Tėvų Sus.“ sumanyme nėra minėta.

— Vilniuje susitvėrė lietuvių aktorių mylėtojų kuopelė vardu „Vilniaus kanklės“.

— V. Žiniose“ eina agitacija link sutvėrimo Lietuvos So diečių Sandaros. Rusų sodiečių sandora jau yra susiorganizavusi ar iš 10,000 sąnarių ir vadinasi „visos Rusijos sodiečių sandara“.

— Lietuvoje teipgi yra lietuvių mokytojų susivienijimas, kurs jau pernai pradėjo tvertis.

— Tiesų ministeris drange su finansų ministriu sumanė *įstatymą streikams*, pagal anglišką tos rūšies įstatymą. Jie

draudžia streiką tik tuomet, jei, dėl jo gyventojai atsidurtų pavojuje ir turėtų kentėti kuniškai. Bet Anglijoje ir už tokius streikus nebaudžia („V. Žin.“).

— Peterbugo R.—Katalikų šv. Katrynos bažnyčios vyresnybės *įveda* R.—katalikams pamokslus bažnyčioje *maskoliškoje kalboje*. Mat dabar nepavojinga katalikų tikėjimui ir maskoliška kalba, kada mąskolinimo ir sykiu pravoslavinimo idėja žuvo revoliucijos bangose. Peterburge esą daug katalikų vien maskoliškai kalbančių.

— „Kovos“ N.31, straipsnyje „Baikotas ant „Kovos“ skaitome štai ką: „Tula ypata Philadelphijoj vaikščioja po tuos, kurie turi „Kovoj“ apgarsinimus ir išneka, jog „Kova“ tą ypata išvadinsi vagim!... Ir kadangi ta ypata turi šokią — tokią įtekmę, beje ir apgarsinimų yra gauta per jos tarpininkystę, tai biznieriiai išnekimų paklauso ir apgarsinimus apsiima. Tokiu budu umai netekom trijų apgarsinimų“.

Jeigu šiteip, tai mes velytume tai ypatai susivienyt su „Panelės Švenčiausios Draugyste“, kuri keli mėnesiai atgal susitvėrė Plymoutho ir *boikotuoja „Vienybę“*.

Ik šiol to nė neminejom, nes žiurėjom tik kaip į juokingą komediją (ir ištikro, nekartą tos „Draugystės“ sąnariai pasijuto komiškai—kvailam padėjime). O, sancta simplicitas!

— Šiame numeryje tilpo daugybė mūsų atsakymų, ypatin gai dėl „vaidų“. Manom, kad daugiau jau neatsiūs mums raštų su panašiais vaidais ar prieš vaidus. Todėl nereik nė atsakinėt.

Skaitytojams.

Šiuomi užprašome garbius „Vienybės“ skaitytojus atnaujinti prenumeratą, kaip ir užsimokėti užvilktą skolą.

Isz Lietuvos.

Iš Suvalkų rédybos.

I.

Iš priežasties caro išleisto manifesto sukruoto dar stropiaus prispaustieji darbininkai. Miestuose ir kaimuose atsibuva viešai iškilmingos demonstracijos su raudonomis ir juodomis vėliavomis. Policija ir kareiviai jau šiandien nieko nedaro, bet pamatę demonstrantus nusiima kepures, lenkia savo galvas prieš tą vėliavą, kuomet visai neseniai teip pasiutusiai gaudė ir šaudė į nieko nekaltus žmones...

5 d. lapkričio Pilviškiuos atsibuvo iškilminga demonstracija. Buvo dvi vėliavi, raudona ir juoda, su parašais ant raudonos auksinėmis raidėmis: „šalin caro valdžia!“, „Lietuvių Socijaldemokratų Darbininkų Partija!“ ir ant juodos: „Konstitucija“. Vėliavos buvo šilkinės. Vienas iš draugų pasakė prakalbą pasistojęs ant vežimo nurodydamas, kad mes patįs tik atsiėmėme, o ne geruoju caras mums davė ir nurodė kokią tai spēką turi socialistai, ant kurių žmonės visaip plepėjo, išmislijo nebutus daiktus ir tt. Ant šauksmų: „Šalin caro valdžia!“, „Lai gyvuoja socializmas“ ir ant kitokių šauksmų, minia atsakė skaitlingu balsu „urą!“. Visi vaikščiojo be kepurių dainuodami „Marselietę“. Buvo prakalba teipgi ir zydiškoje kalboje, nes beveik visi Pilviškių žydai dalyvavo demonstracijoje. Vienas žydukas du kartu kalbėjo lietuviškai, ir gana puikiai pasakė tas prakalbas. Teip iškilmingai apvaikščiojo visas gatvės, o policija ir kareiviai nusiimdavo kepures pamatę ateinant. Demonstracija tęsėsi kokias 3-4 valandas...

Dabar tapo į Pilviškius atsiųsta kareivių dar 30, nes pirma buvo tik 20, ir apgarsinta,

jog jei tik kareiviai pamatys pulką vyrų ant gatvių tai jiecu valia šauti. Taigi matomai pirma prijautė demonstrantams kareiviai ir policija, tik dėl to, kad bijojo pasipriešinti dideliam buriui, nes patys oficerius ir žemsargiai pasilėpę buvo, o dabar sulaukę dar 30 į pageibą, pasidarė velnarsiais, jei tik jiems revoliucijonieriai nepaspragis...

Prieš Pilviškių demonstraciją, seredoj, per Visų Švenčių, buvo demonstracija Šenapilė, o pėtnyčioje — Vilkaviškyje. Tą dieną Vilkaviškij buvo laidotuvės: oficerius nušovė ketverge dvylikos metų žydą, kuris nepasitrunkė jam škelio. Buvo keletas vėliavų, sakė prakalbas žyduškai, gėdiškai ir lietuviškai. Kurą žyduko išnešiojo po visą miestą dainuodami Marselietę...

Teip tai triukšmingai sutinka negeistina caro konstitucija. Darbas dabar eis kur kas lengviaus, nes yra laisvė žodžio, susirinkimų...

Daugelis net kalinių ir štremtųjų pagrįžo. Teip Pilviškių J. Lozoraitis jau namis, o J. Kačergius dar kur pakolėj užtrukęs... Sasipras gl ir pati valdžia, jog nekaltų žmonių kankinimas netik, kad nestabdo dabartinio judėjimo, bet dvigubai jį padidina, uždega žmonių širdise pagiežą...

Mokesčiai dar visi nemokėti, nes socialistai liepia nemokėti, o už peržengimą jų (socialistų) prisakymo, sako, atėję namus degina... Žmonės, kaip rodos, nė vienas nekiša pinigų valdžiai panevali, vienok kaip girdėt jau bus pareikalauta daug daugiau, turbut ir kontribucija už pralaimėtą karę. Bėda, kad dabar ant vardo „cicilistų“ labai įsivyravo vagys po kaimus. Ateina pas ukininką, sako — mes esame cicilistai, vargstam dėl jų, o jųs duokite mums valgyt, drapanų, pinigų..., bet kaip matyt tai tik vietiniai ar aplinkiniai vagys ir plėšikai

naudojasi vardu socialistų, nes socialistai ne plėsti nori, tik plėšimus išnaikyti...

B. Pseudonimas.

II.

Išstremtieji į Olonecko gub. iš Suvalkų gub. jau pagrižę namon, ir gana sveiki dvasioj, darsmarkesni į visuotiną kovą.

Tik J. Kačergius negrižo, bet tas ir paliuosuotas: menama, jog pakelėje Maskolijoje gal užtruko su kokiais reikalais....

Caro manifestas suteikė žmonijai liuosybės visą savaitę (nedelę). Užtai Senapilės apie linkėj per tą laiką tapo padaryta 12 demonstracijų, su vėliavoms ir prakalboms. Vienoj vietoj net moteriškė sakė prakalbą ir atsišaukimus dalino. Senapilėj ant šventoriaus ir gi buvo prakalba. Žandariai tik ištolo žiopsojo dantims grieždami.

Bet už nedėlios vėl caras iš savo mylistos atėmė visą liuosybę, ir da-gi užkrėtė karišku padėjimu; bet tuom tarpu, nė kratų, nė areštų nėra.

Į Maskvą ant žemiečių susivažavimo iš Lietuvos buvo šie delegatai (atstovai): Višinskis iš Vilniaus, Bielskus (inžinierius) ir dr. K. Grinius iš Senapilės. Buvo ketinę 6 atstovai važiuot nuo lietuvių, bet tik 3 teisirengė.

Tapo pastatytas klausimas, kaip viešpatystė. D u m o j e butų pirmiausiai pakeltas klausimas apie Lietuvos a u t o n o m i j ą. Su delegatais kitų dalių Maskolijos viešpatystės sutarta susivažiuot skyrimum, ir pasikalbėt apie autonomiją Lietuvos ir kitų valstijų, plačiau ir aiškiau.

Beje, kunigai ir gi jau dalina žmonems viešai knygetes, ir iš sakyklų jau liovėsi keikią „šliukerius“ ir „cicilikus“, bet skelbia apie Lietuvą apie naują gadybę... Mat, biaurybės, jaučia netoli savo galą, tai jau bando prie bedievių kreiptis!...

Seinuos kuh. Prapuolenis gavo leidimą išleidinėti sanvaitinį laikraštį „Šaltinis“. Nekuriuos inteligentus kviečia prie sandarbininkystės. Mat koks gudrumas! Pirmiaus iškeikė bedievius, dabar vėl nori sėbraut. Visai be gėdos... Bet kaip matyt, nie kas nenori prie to jų Šaltinio, tūiu — norėjau sakyti Šaltinio prisidėt, nes jau daugumas aiškiai pamatė jų judosystes.

Kalvarijoje tebesėdi J. Bartuška ir F. Bacevyčius. Mena, kad už mėnesio busias teismas. Šiaip visus paleido, kurie buvo paimti.

7. Nebrėkos vaiks.

III.

Senapilė, 10 dieną lapkričio (Iš privatiško laiško).

Mielas Švogeri!!

Aplaukau nuo tavęs laišką per kuri meldei 100 rublių skolos. Šiandien išpildžiau tavo reikalavimą. Išsiunčiau pinigus ant seno adreso.

Sveikiname tave kuomeilingiausia mes visi, gero velijanti tavo gentis. Ačiu Dievui, esame sveiki ir gyvename po senovei. Dabar aprašysiu Lietuvos naujienas: Orai negražus. Ukantotos dienos. Tankiai palyja. Dideli purvynai.

Mūs caras pabaigė vainą su Japonija, prasidėjo baisi karė visoj karalystėj. Baisūs sumišimai. Streikai, skerdynės miestuose žmonių su kareiviais; vieni prieš kitus kyla visoj viešpatystėj. Sustreikavo visi geležinkėliai, kad paleistų visus politiškus ir prasikaltusius prieš rundą, ir paleido visus. Mokolų Kidolius, Pilviškių Kačergis ir daugiau. Sicilikai Lietuvoj smarkiai monopolius dauzo. Šunskuose tris kartus amušė. Mokslinyčias uždarinėja, kad nemokytų vaikų ruskai. Caras išdavė manifestą ir valnystę žmonėms. Miestuose, kaimuose ir bažnytkiemiuose sako prakalbas. Marijampolėj 5 lapkričio ne-

dėlioj sakė prakalbą D. K. G. ir jo pone. Potam visi žmonės ėjo nuo bažnyčios giedodami revoliucionieriškas giesmes, iškėlią raudoną vėliavą su parašu „Lietuvos liuosybė“. Načelninkai, žandariai ir žemskiai nieko nesakė ir nedraudė, tik žiurėjo ir klausė, kokią mislį turi — nežinia. Ką toliaus sulauksime, Dievas žino. Kitą kartą daugiau parašysim. Pasilik sveikas.

Tavo švogeriš Baltrus.

Iš Kauno gubernijos.

Rokiškis, (Ezenų pav.)

1 ir 2 d. lapkričio buvo čia „liosai“ — ėmimas į kariumenę jaunų vyrų „novobrancų“. Išpradzių viskas ramiai ėjo, bet paskui ėmė rodytis tarp vyrų neužsiganėdinimas ir ant galo pasipriešinimas. Pirmiausiai jie pareikalavo, kad Rokiškio mokytojas-maskolius išsineštų į Maskoliją, o paskui per kelis susirinkimus išdirbotam tikrus reikalavimus, kuriuos padavė valdziai. Reikalavimuose prisizada tarnauti tiktai tautai ir kareiviauti tiktai Lietuvoj (Vilniaus, Kauno, Gard. ir Suv. gub.); tarnavimą nori sutrupit lig dvejų metų. Teip gi reikalauja lietuviškų mokyklų ir kad visi areštuotieji tarp tų ir žydai butų paleisti lig reiks stot į pulką.

Valdzia pasakė negalint išpildyt tų reikalavimų ir zadėjo juos nusiųsti augštesnejai valdziai. Prisiekti nieks nepriesiekė; sakė, kad tai yra priešais Dievo prisakymus... Visi nauji paimtieji kareiviai dabar paleisti iki gruodžio 19 dienai.

Lapkričio 1 d. Rokiškyje buvo demonstracija. Buvo susidurimas su kazokais, kuriems užpuolus ant žmonių, šie pradėjo svaidyt akmenims. Vienam kazokui perskėlė galvą, kiti nujojo tolyn. Žmonių nebuvo sužeistų. Tik vakare kareiviai vieną apdaužė. Demonstracija prasidėjo iš to, kad kas-zin kas buvo pradėjęs

sakyti „pamokslą“ prieš valdzia, o policija su kazokais norėjo žmones, noriai pamokslu klausančius, išvaikyti.

Organizuojasi „juodoji šimtinė“, su kuria policija sėbrauja, bet dar ji nepradėjo savo darbų.

Iš Didz. Britanijos. Glasgow, Škotijoje.

Cia lietuvių yra arti 8 šimtų, daugiausiai pavienių. Visi skiriasi į dvi šakas: viena yra „cicilistų“ bedievių, kita — Dievo avelių. Tos Dievo avelės apsigyvenusios daugiausia ant vienos gatvės vadinamos „Coburg street“. Tenais kas subata ar nedėlia atsibuna Dievo avinų muštynės. Teip jie skalbiasi, kad net sienos buva raudonos: Ir labai tankiai turi policijai užsimokėti, per tai tie dievuoti žmonės labai apiplyšią ir kaklus skepetoms apsisukia. Taigi kad pamato žmogų su gražesniu siutu ir baltu kaunierium, tai sako: „bedievis“. Ir per tą gatvę negalima pereit su čystesniu siutu, nes jie tuo klausia: „ar tu cicelistas?“... Man teko eiti taja gatve subatos dieną, kada ten buva didelis girtuokliavimas. Aš pamačiau burelį savo vientaučių ir išgirdau tarp jų kalbą aplink Rusų karę su Japonais ir aplink „cicilistus“. Aš jiems norėjau paaškīt, kas tas socializmas. Bet tuo turėjau rupītis, kad prapulti greičiau: tuojau stėrė A. Krūzinauckas ir V. Ascyla... Labai gerai man pasisekė pasprukti, kad jie buvo labai daug prisigėrią.

18 d. lapkričio kaip pradėjo muštis tarp savęs bonkoms, peiliais pas Bazilevyčią stuboj, o paskui tai Coburgo gatvė buvo per ankšta, nes buvo ir kitos gatvės pilnos. Policija pribuvus nežiurėjo, katrie kaltėsi, nes visi buvo išvien krūvini. Kaip ten buvo teisme, negalima iš jų žinoti.

Daugmatis.

Politiszkos žinios.

Maskolija. Ryga, Mintauja ir apygardės revoliucionierių rankose. Rygoj sukilo kareiviai ir sykiu su socialdemokratais miestų darbininkais ir kaimiečiais išvijo gubernatorių ir visą valdžią paėmė į savo rankas. Reikalauja respublikos. Bet paskiaus atgabenti kareiviai šovė iš armotų ir daugybę žmonių užmušė. Vienok nenukalšino revoliucionierių. Ta smarkioji banga eina artyn Lietuvos, kur tas pats gal įvyks neišėjus dar šitam numeriui... Dvarai teipgi apimti. Dvarponiai bėga. Rygos, Mintaujos ir Liepojaus apygardžių dvarponiai nusiuntė valdžiai peticiją, kad įvestų karės tiesas. Caras įveda karės tiesas visoj Rusijoj. Vittė eisias šaly. Diktatura, „knuto“ galybė pradeda viešpataut. Peterburge subatoj išėjusio dienraščio „Novoje Vremia“ buvo pusė koliumnos tuščia, nes *cenзура* išmetė straipsnį apie darbininkų tarybos nutarimus. O „Slovo“, „Novosti“ ir kiti du dienraščiai atspausdido kad ir nenoroms, ir už tai valdžia visai pertraukė jų išleidimą. „Rus“ išleistas nuštriuopuotas 5,000 rublių. Kitus redaktorius ir streikų vadovus areštavo.

Caras išleido kitą „manifestą“ (paliepimą), kur išrodytos visos bausmės streikieriams ir visiems prigulintiems prie revoliucionierių draugijų. General-gubernatoriai ir policijos viršiniukai gavė įsakymą slopinti kaip galiūt visokius susjudimus ir streikus.

Tai jau, turbūt, bus paskutinis pasipurtymas caro vadžios prieš baisų savo galą...

Maskvoje Rostoviškis pulkas kareivių pakėlė maištą. Išleido atsišaukimą, su socialistišką devizą: „visi vienam ir viens visiems“. — Kareiviai nuolat kelia maištus visuose

miestuose. Bet jie neištikimi nė valdžiai, nė revoliucijinieriams.

Carsoje Seloje caras išėjo prie savo gvardijos ir tarp jų buvo maištininkų, vienok visi su entuzijazmu pasitiko carą. Bet vis-tik kaskart daugiaus sukyla.

Apie Lietuvą telegramas šiaip praneša: „senosios kuni gaikštystės Lietuvos prigimtoji liaudis pasidarė teip kieta ir atkakli, kad iškelus revoliucijos vėliavą mušasi lig paskutinos“.

Kauno gubernija esanti visa apimta maištais atėjusiais iš Pabaltmarjo.

Lenkijoj dabar, sulyginant, tykia.

Maskolijos kaimiečiai ypatingą apreiškia energiją ir nori išnaikyti nelik dvarus, bet net abelnai privatišką nuosavybę, arba išsidalinti žemę po tiek, kiek patys be bernų galėtų apdirbti; daugelis nori visai socialistišką tvarką žemdirbystoje (išemus pramonystę) įvesti. Įdomi vienok nuomonė, kad ir ne be klaidingumo. Panašiai ir Latvijoje manoma. Tik Lietuvoje nežinia, kokia apie tai nuomonė yra.

Rymas. Popiezius išleido Lenkams (taigi ir Lietuvai) encikliką, kurioje šaukia savo avėles prie ramybės ir paklusnumo caro valdžiai. Giria caro Mikalojaus (kvailą) išmintį ir gerumą, kad dovanojo tikėjimui liuosybę; caras viešpataujas „iš Dievo mylistos“ dėlto katalikai turį jo klausyti ir „eiti priešais maištininkus ir streikierius visokios rūšies“.

Bet tuo tarpu 417 katalikų kunigų Vaisavoje susirinkę nusprendė reikalauti Lenkijai autonomijos. Mazai kas iš dvasiškosios galės paklausyti popiežiaus graudėnimų: revoliucija ir nenorinčius patraukia prie nepaklusnumo „galybėms aukštesnėms“.

Isz Amerikos.

Savo kailio nesigailigeram žmogui.

Konosha, Wis. Fred. Auguste, gelbedamas dvi ypatus iš užsidegusio parako fabriko baisia apdegė, beveik neišgydomai. 11 d. gruodžio metodistų pastorius H. R. Jones su 8 parapijonais nuėjo į ligonbutį ir davėsi daktarams iškirpti po diktus šmotelius savo odos, kurios reikėjo apdegimui apdegėlio žaizdų, ir tas ligonį be abejonės išgelbės nuo mirties.

Zokoniukas nubautas už šelpimą pvargėlių.

Chicogoj kilo didelis trukšmas tarp lenkų iš priezasties išvavimo iš „Atgijėlių“ (zmar-twychstańcy) zokono vieno zokoninko, Zėglenio (gal iš lietuvių kiliąs?), už tai kad tas bandė rinkti aukas pavargėliams bedaujantiems Lenkijoje. Diduma lenkų kunigų renka tokias aukas nuo pat pavario (žinoma, ne revoliucijai, kurios jie nekenčia). Bet zokono perdėtinis Spetz, vokie-tys, išolbijo zok. Zėglenį ir pavarė už tai, kad riuko aukas nukentėjusiems per revoliuciją. Jau ir katalikiški laikraščiai pasipiktino iš to „Atgijėlių“ perdėtinio pasiėlgimo; prilygina jį prie hakatistų.

Pats senatoriai nežino.

Prezidentas Roozeveltas nuo tulo laiko kuburkština geležinkelių ponus. Dabar eina klausimas apie suregulavimą geležinkelių tarifų. Bet senatoriai per visą sanvaitę apie tai svarstę nieko nenuitarė, nėra patys nežino to dalyko. Kongrese yra tik 15 ypatų numančių apie tai. Teip viskas ir nueis ant niekų. Bet, sako, kompanijos neduosiančios nuo šio laiko prezidentui liucsa vagoną: turėsiąs užsimokėti! Tik Pensylvanijos kompanija žadanti da dykai vėžti poną prezidentą.

Kubelikas

Amerikoje.

Garsus čekų muzikas smuikininkas, Kubelik, važinėja po Ameriką duodamas koncertus. Aną pėtnyčią buvo Wilke Barre, Pa. Jo iššaukti ant keturių striunų šimtatukstantiniai tonai nekartą užkeri visus klausytojus teip, kad tie užsimiršta apie save ir aplinkybę... Kubelikas neišdidis, liesas, jaunas vaikas, juodbruvio gymio.

Lietuviškas advokatas Tamas Butkevyčius iš Nanticoke, Pa. Pabaigęs universitetą atidarė ofisą šiose vietose: 43 Coal Exchange Wilkes-Barre, ir 3 Keyston Bldg Nanticoke, Pa.

Štai ką rašo „Wilkes-Barre Record“ apie jo gabumą: Joseph and James Fitzpatrick's užlaikytojai arklių Pittstone, tapo apskūsti už sumušimą T. A. Armstrong'ą, kur provos kaštai tapo padalinti per pusę. Advokatas T. Butkevyčius turėjo dar tik pirmą šią provą, kurioje jis gerai atsižymėjo ir pasirodė jog jis trumpam laike užims pirmystę advokaturuoj.

Advokatas Paul J. Sherwood iš Oilkes-Barre, Pa. išlaimėjo provą Columbia Co. ant \$12,000 nuo Columbia & Mountour Electric Railway Co. už susizeidimą ant karo per sukretimą nespėjus atsisėsti Mrs. George White iš Tunkhannock, Pa. Kompanijos advokatas W. H. Sponsla iš Philad., Pa. ir A. W. Dury prokuroras Columbias Co. Sherwood teipgi turėjo ir antrą provą tam pačiam Counte ir išlaimėjo už darbą neužmokėtą Richard Roske iš Wilkes-Barre nuo Pennsylvania Copper Co. pilnai \$5,25. Teipgi išlaimėjo provą Susquehanna Co. ant \$15,000.

Demokratu revoliucijiskumas.

„Varpas“ (N.7 ir 8) trumpoj formoj kritikuodamas „Darbininkų Balsą“, kurio N.7 tilpo straipsnis apie „Lietuvos Demokratų Partiją“, uzvardintas „Tautos suvadziotojai“—sako, kad „rimtumo tame straipsnyje, vieta objektyviško svastymo ir kritikos užimą sausi išvadziojimai, neparemti ant tikrų šaltinių ir citatų“ ir „stengiasi diskredituoti demokratų akise visuomenės“.

Gerą tavorą neišpeiksi, — žmonės sako. O jei ir pasieka išpeikti, tai ne ant ilgo, ir tuojaus tas sugrižta ant paties peikejo. Todėl nereikėtų „Varpui“ arba varpiečiams rustintis ir sakyti, kad tai čia „kėlimas vaidų, neapykantos prieš viens kitą“.

Toliaus rašo: „D. B.“ vadinamieji demokratų „tautos suvadziotojai“ delto, kad jie mažai reikalauja. Veikiaus pritiktų vadinti „tautos suvadziotojai“ netokius, kurie daug prizada, o mažai duoda“. Tai gi pats „Varpas“, netyčia, pripažino „D. B.-ui“ teisybę, nėra „D. B.“ ir pavadinamieji demokratų „tautos suvadziotojai“ vien delto, kad jie pirmiausia daug žadėjo, o dabar mažai siulo. Bet tą „V.“ suprantama, taiko į L. S. D. P., ir šiteip pamokina: „Monarchija absoliutiškoji evoliucijos keliu gali persimainyti į monarchiją konstitucijinę, o ne į respubliką, todėl reikalavimas respublikos programme *minimum* tai būtų vis vien ką statymas neįvykintinojo reikalavimo“.

Tris-keturis ir daugiau metų atgal „Varpas“ daug daugiau žadėjo, negu „monarchiją konstitucijinę“! Tiesa, tada „V.-as“ buvo rankose žmonių su įvairioms politiškomis pažvalgoms, arba net ir visai be jų pažvalgų, — kulturnešiai. Socijaldemokratai visi dirbo Varpe, kurs per tai vis darėsi „raudonesniu“ — anot išsireiš-

kimo vieno iš žymiausių varpiečių, būtent — Berzelio, kuris, — nusiplovus „Varpui“ nuo visų raudonumų, — perreitalais metais bandė karštai užstoti „geltonsnapius politikus“ — varpiečius, dėkavojusius caro valdžiai už sugražinimą spaudos. 1)

Varpiečių raudonumas (revoliucijoniškumas) pradėjo šusti 3-4 metus atgal, kuomet jie pasivadino „Lietuvių demokratų partija“ ir išleido (1902 m.) savo programo projektą. Nuo to sykio atsimitė nuo „Varpo“ visi socijaldemokratai, o kiti demokratiškieji gaivalai paskiaus, persiėmę socijalizmo idėjoms, teip-pat apleido demokratų partiją kaip nupuolusią revoliucijoniškai. Toje ikišiol neorganizuotoje „partijoje“ liko tik liberalai...

Todėl ir nedyvai, kad jie teip daug pirma žadėję, dabar teip mažai duoda...

Ar iš tikro respublika „neįvykintinis reikalavimas“? Mano nuomone, „V.-pas“ visai ne objektyviškai tą sprendžia. Juk dar revoliucija nepasibaigė, o „konstitucijinė monarchija“ jau dabar yra... Gali ji tęstis metus — daugiau, ir respublika neišvengtina užims jos vietą.

„V. Žinių“ N.264, straipsnyje „Politiškos partijos“, p. Pranas L. D. P. vardu tą pat kalba, kaip ir „Varpas“. Jis sako, kad autonomija Lietuvoje dabar galima atsiekti. O to reikalauja L. D. Partija. L. S. D. Partijos reikalavimą savarankiškos Lietuvos, jis vadinina „svąjojimu“. Čia jam reikėtų pasitaisyti: L. S. D. P. pirm visko reikalauja respublikos — „žmonių valdžios“, —

1) „Geltonsnapius politikais“ ir „išgamoms“ juos pavadinom tulas Impr. (zr. „V.-pas“ N.6 — 1904). Tą pat pripažino ir redakcija, po Berzelio straipsniu, aiškindama „mūsų (demokratų) taktikos principą“ (zr. „V.“ N.11 — 1904).

o iki to, anot Maksim Gorkij — tik vienas žingsnis. Tai gi artymiausias tikslas mūsų partijų turėtų būti *išnaikinimas visokios monarchijos*, sugriovimas caro sosto ir jo valdžios, įvedimas respublikos visoj Rusijoje, o tada bus tik pusė žingsnio prie savarankiškumo visų Rusijos kraštų.

Mūsų demokratai-liberalai teip-pat pripažįsta Lietuvos savarankiškumą ant demokratiškų (nors ne visai grynų) pamatų. Kodėl-gi tat jie nenori pritarti socijaldemokratams? Juk tik šiteip elgiantės galėtų įvykti tarp jų susirišimas karėje prieš caro valdžią. Dabar jie (demokratai) elgiasi visai nerevoliucijoniškai. Nieko nereikia, ką jie savo pažvalgais išdėstę knygutėje „Broliai Lietuviai“ pasakė vieną sakinį, kad turime pakelti revoliuciją, sugriauti caro valdžią. Tarudėnop išleista brošiuraitė galėjo suraminti daugelį desperantų, kurie teip šaltai buvo pradėję žiūrėti į demokratų, kuomet šie išleido pirmą brošiuraitę („Lietuviai, neapsileiskime“), kurioje teip „geltonsnapiškai“ yra statomi jų reikalavimai ir kur jie apsireiškė visai nerevoliucijonieriais. Tas, turbut, tiktai ir davė pamatą pavadinti demokratų „tautos suvadziotojais“.

J. B.

(Da bus)

Isz lietuviszku dirvu Amerikoje

Passaic, N. J. Revoliucijos atbalsiai padarė didelį įspūdį ant mūsų miestelio lietuvių. Visi prijaučia mūsų broliams Lietuvoje liejantiems kraują už liuosybę ir tėvynę. Štai per susirinkimą vietinės pašelpinės dr-tės šv. Jurgio p. Jurgis Linonis užmanė paaukaut kiek revoliucijai — visi sutiko ir iš dr-tės izdo paskyrė tam tikslui 25 dol., nežiurint į tą, kad mūsų dr-tė neturtinga ir ją prigul vos 28 sanariai.

Šiuom duodam pavidį kitų miestų tokiom—jau drangytėm ir patariam, kad prijautimais ant lupų mažai ką padėsim jiems, tiems karzygiams prieš biurokratizmą, bet padėkim medegiškai, jai negalim dalyvaut darbu. Bet kur tuos pinigus siųsti, kam juos skirti?

Apie tą klausimą nutarėm teip: Mēs nors ne iš dr-tės izdo esame pirmiau biskį aukavę, todėl galim paduot nuomonę. Mēs prieš C. R. Š. K. neprotestuojam ir randame, kad C.R.Š.K. teisingai pasielgė dalydamas aukas, kadangi tarp mūsų pačių randasi skirti vien L.S.D.P. kiti-gi varpiečiams ir kitiems; tokių įvairių nuomonių yra, ne vien tik mūsų miestelij. Ir jai C.R.Š.K. but davęs vien L.S.D.P. tad vėl but iki valiai buvę protestų — tai yra C.R.Š.K. ar teip ar kitaip jis but padavęs vis tiek butų buvę protestai.

Neprotestuojam ir delto, kad neturim tiesos protestuot, nes C.R.Š.K. rinkom ne dėl aukų vien L.S.D.P., bet revoliucijai, o revoliuciją varo ne tik L. S. D. P., bet ir Draugiečiai Varpiečiai ir kiti (Kas tie kiti? gal klerikalai? Red.) (Kolei Draugiečiai nebuvo susivieniję su L.S.D.P., tol negalima buvo nė per mikroskopą matyt jų darbo, bet kada susivienijo, tada pasirodė ką jie buvo veikę (kas tame kaltas, kad pirmiausia nepasirodė? R.), gal ne kitaip atsitiktų ir su Varpiečiais jei jie susivienytų su L. D.S.P.) (L.S.D.P. nera veidrodziu, kuriame galėtų atispindėt kitų darbai. Red.). Ant galo pripažįstam padalinimą goru delto, kad C.R.Š.K. ne magikas ir negalėj zinot nuomonės aukautojų, kam jie skiria — jis pasielgė pagal savo nuomonę. O tas tai ir bloga — dauguma aukavusių, ypatingai socialistai, nori kad C.R.Š.K. pildytų ne tik ką jie sakoj, bet ir tą, ką jie mislija, o mislija kartais tą, ką kitas

nė ne sapnavo, pavidin: p. K. Rutkus mislija, kad demokratai ir respublikonai, kurie ne but kapitalistai. Tiesa, tas čia Amerikoje, (Ir čia ne visi dem. ir respublikonai yra kapitalistais. R.) ir jei Amerikos demok. ar respublik. nuvažiuotų į Europą, tai jie but tokiais—jau (Ne! Jie ten butų daug geresniais. R.), bet Europos demokratai ir respub. suvisai kas kitas. Ir kaip tai? L.S.D.P. kovoja už nedrigulmingą demokratišką respubliką — tai pagal p. K. Rutkų išeitų, kad jie kovoja už kapitalistus, o ne prieš juos — tad kad rinkti ir aukas?

Kas link rinkimo naujo C. R. Š. K. tai mes nerenkam ir paliekam tą patį, nes dar neatsisakė, nors „Kovoj“ buvo rašyta, kad dr. Bacevyčia ir dr. J. Šliupas atsisakė; per „V. L.“ gi dr. Šliupas rašė, kad neatsisakė — kam gi tada tikėt? Jei socialistai nori rinkti naują C. R. Š. K. tad patariam, kad tas bereikalanga, nes jie turi partijos komitetą kuris gal tą atlikti. Jeigu gi C. R. Š. K. galutinai pairo, tada gal aukas priiminet rėdystės laikraščių ir komit. S. L. A. ir T. M. D. Tik su tuom, kad aukautojai pažymėtų kokiai partijai skiria, o jei nepažymi, tad gal pasielgti pagal savo nuomonę, kaip iki šiol veikė C.R.Š.K.

Tuos 25 dol. prisiunčiam į „V. L.“ rėdystę. Skiriam L. S. D. P.

Lai gyvuoja laisva Lietuva!

Lai nyksta nesutikimai ir protestai!

Lai žydi socializmas ir jo darbai!

Vardan šv. Jurgio dr—tės
Sekretorius: P. Norkus.

Brooklyn, N. Y. Gruodžio 3 d. T.M.D. kuopa parengė prakalbas. Susirinko apie 400 ypatų, dauguma vyrų. Susirinkimą pradėjo K. Liutkeyvičia. Kalbėtojų buvo keturi:

J. Perkunas kalbėjo apie tai, kokią naudą atneša visuomenei T. M. D—tė; apie pavergimą žmonijos ir jos išsiliuosavimą ir valdonų ir kunigų pančių. J. Kazakevyčia kalbėjo reikalingumą vienybės ir nurodė sunkų padėjimą darbininkų ir visų žmonių Maskolijoje. P. Mikolainis nurodė lietuvių palinkimą prie girtuokliavimo, rodi-jo vietoj trečiosios bažnyčios pasistatyti svetainę, kaip baltimoriečiai. Dr. Šliupas kalbėjo apie ypatybes žmonių ir tautų; kaip kitos greičiau išsilavina. Toliaus — apie Lietuvos savyvaldą. Užmanė nusiųsti telegramą pirmamjam lietuviškam tautiškam seimui Vilniuje, kur turėjo atsibuti 4 ir 5 gruodžio. Susirinkimas pritarė ir sumetė tam reikalui \$10,59. Telegramas buvo tokio turinio: „Brooklyno lietuvių susirinkimas sveikina pirmąjį seimą Vilniuje. Trokš tame politišką, ekonomišką ir dvasišką laisvę“.

Tarpuose kalbų deklamavo Vaivadziūtė ir Stankevyčienė. Prisirašė 16 naujų sąnarių prie T.M.D. A. Lesniauckas.

Philadelphia, Pa. Ona Kavaliauskienė iš Thorp'o, Wis., neseniai prisiuntė du suriu, kuriuos velyjė paaukauti revoliucijos reikalams. Negalėdami surius nusiųsti revoliucionieriams, mes kreipėmės į Liet. laisvės klubo susirinkimą, 7 d. gruodžio. Čionykštis klubas — tai tautiškas namas; ten randa prieglaudą visokios draugystės už dyką, ir šiaip klubas neatsi-ako nė vienam gerame darbe nuo aukų ar kitokios pagalbos. Teip ir su tais suriais. Susirinkusieji įnešė, kad koznas suris iš teip toli atkeliavęs vertas yra po penkinę, ir kaip bematant 10 dol. jau buvo del labo revoliucijos. Potam tuli sąnariai įnešė, kad be to, klubas paaukautų nuo savęs 25 dol., kam susirinkimas mielai pri-

tarė. Tokiu budu p. Kavaliauskienės iš vakarų prisiųstieji suriai atgabeno Lietuvių Laisvės klube net 35 dol. revoliucijos reikalams. Šiuomi ištariu ačiu kaip p. Kavaliauskienei už surius, teip Liet. laisvės klubui už supininginimą jų.

J. Šliupas.

Ansonia, Conn. 10 gruodžio buvo Lietuviško Politiško Klubo mėnesinis susirinkimas. Baigiant klubo reikalius vienas iš draugų, M. Vokietaitis, trumpoj kalboj nurodė, kaip dabar mus broliai Lietuvoj kovoja už laisvę, ir jog mes privalom jiems pagelbėti. Mes gyvenam laisvės šalyj, ko geidžiam tą ir galim veikti, o mes broliai tą laisvę turi iškovoti su kardu ir mokslu... Šitam svarbiam kardo ir kraujo reikalui, turi but mus principas gelbėt savo brolius kovojančius už laisvę paaukaujant kiek išgalint revoliucijos reikalams. Tam užmanymui visi pristoję ir paskyrė iš L.P. Klubo izdo \$5,00, kuriuos pasiuntėm „Kovos“ redakciją, o iš ten nusiųs Liet. S. D. Partijai. Broliai Ansoniečiai, aukaukim ir toliaus revoliucijos reikalams, nepamirškim!

M. Vokietaitis.

Worcester, Mass. Čionai lietuvių yra apie šeši tukstančiai, mažai skaitant. Šie metai paminėtini tuom, kad susitvėrė dvi tautiškos pašelpinės draugystės: „Lietuvos Dukterų“ ir „Lietuvos Sunų“. Nieko negelbėjo, kad kun. Jakštys keikė, ypač „L. Dukterų Draugystę“, liepdamas vyrams išvesti moteris ant kalno ir nušauti, o dukteris paskandyti upėse; girdi, dar išsirenka bedieviška (!) vardą savo draugystei! Bet tuos jė keiksmus palaikė ant juoko. Su merginom ir zydaismų jagamastis nesiliauja tąsiąsis, — garbės neteko... Neprošali bus paminėti, jog 30 lapkričio apsiavedė čia tau-

tietis Jonas Kaunas su lietuvaite, imdamas šliubą pasquire'į (vaitą), nes Jakštys buvo po kaucija 500 dol. Per vestuves besikalbant su svečiais K. užmanė aukauti revoliucijos reikalams, ir tapo sumesta 9 dol. ir nusiųsta į Londoną L. Soc.—Dem. Partijos atstovai. Smagu atlankyti tokias vestuves! Worcesterietis.

Brockton, Mass. Brocktono lietuviai ir vėl pradeda judėt apie rinkimą aukų revoliucijai. Kun. Pėza išsakyklas užsakė ant 28 lapk. susirinkimą, į bažnyčios sklepą.

Susirinkus žmonėms, vienas bučeris prakalbėjo, kad esą mes trys vyrai sutarėm sušaukt mitingą ir padaryt parodą (kokią?) ir sudėt pinigų lietuviams kariaujantiems.—Kai kurie iš susirinkusių užklausė: „gal ir vėl surinksim ant kokių lementorių, tai geriaus nedaryt nieko“.

Po tam išrinko kitą pirmėdį. Pavadintas kun. Pėza ėmė aiškīt, o kas dabar dedas Rusioj: daktarai, profesoriai, advokatai, raštininkai, visokios kliasos darbininkai—visi išvien kovoja tik prieš carą ir aristokratiją, peikią kunigus, kurie neprisidedą prie pakėlimo žmonių dvasios, — žodžiu, kalbėjo gerai. Bet išrodė, kad kartais vienija, o kartais, kaip tik proga prieina, skirsto...

Iš pakampės kas paklausė: „ar vėl suaukautus pinigus revoliucijai apversit ant kitų dalykų?“ — Kunigas pasakė, kad kas praėjo tai nereikia apie tai šnekėt. Prasitarė, kad dalis pinigų, ką surinksime, bus paskirta dr. Basanavyčiui, kurs buk važiuosias į Vilniaus seimą

Mat kam kunigėlis nor įsigerbt žmonių sudėtais pinigais. Bet ir tas buvo užprotestuota, kad mes nežinom ir nenorim nė vienos ypatos šelpti asabiškai, tik turime dėt pinigus dabar

revoliucionieriams, kad jie tvirtai ir smarkiai galėtų kariauti prieš caro valdžią. Ir siųst pinigų reikia ant jų atstovo J. Lizdeikos, rankų, o iš tų pakirstys, kur reikia.

Šitam raštelyj nieko nėra pridėta; dar ne viskas surašyta, kas ten buvo visokių durų, lustų; štai viena: nutarė ant 15 d. gruodžio vaikščiot su muzika po gatves, bet kam ta paroda — nežinia.

Zanavykas.

Livingston, Ill. Lapkr. 26 d., nedėlioj patiko nelaimė du mūsų brolių: tapo peršautais lietuviškoj karčiamej. Mat jį karčiamą atėję anglionai prašė jį jieskot priekabių, o kada jiems liepė išeiti, tai jie eidami atbuli šaudė iš revolverių ir sužeidė P. Nemčauką, ir V. Strungį. Į dvi dienas Strungis pasimirė ligonbutyj, palaidojo ant katalikiškų kapinų. Nemčaukas sveiksta. Velionis Strungis buvo doras vaikinys ir apsišvietęs ir skaitė 4 laikraščius: „Vienybę“, „Kovą“, „Saulę“ ir „Pleperį“. Turėjo amžiaus 25 metus. Paeina iš Kauno rėd. Raseinių pavieto, Naumiesčio parapijos.

Kas norėtų plačiau žinot apie velionį, rašykite šiuo adresu:

K. E. Bertulis

P. O. Box 52 Livingston, Ill.

Waterbury, Conn. Lapkr. šio 20 prasidėjo 11 kuopos parengti ferai, ir traukėsi per šešis vakarus iki 25 dienas lapkričio. Ferų programos buvo šitoks: 1 vakarą šokiai, 2 — koncertas jaunų vaikinų ant smuikų, 3 — lošimas kairių laimikių, 4 — prakalbos ir deklamacija, 5 — tautiškos dainos, ir deklamacijos, 6 — šokiai, ir lošimas laimikių.

Koncertas, prakalbos, dainos, ir deklamacijos, nusisekė kuonogeriausia ir visi buvo užganėdinti.

Pelno bus pusėtinai; tikiu, kad bus galima paskirti į fon-

dą prieglaudos kolonijos apie \$400,00. Malonu būtų matyti visas kuopas pasidarbuojant, kaip 11 kuopa S.L.A., o netrukus galėtum įvykdyti tą svarbių užmąymą. Mūsų rengėjai ferų išstaijam širdingai ačiū visiems išsilankusiems laike ferų ir visiems vertelgoms už suteikimą aukų. Bet labiausia užsielpo ant dėkingystės visos merginos už stropų pasidarbavimą, rinkdamos ant knygučių, nes surinko, (kiek? R.) kaipmatyt, mūsų sesers atjaučia naudą prieglaudos kolonijos; garbė jums lietuvaitės.

A. J. Povilaika.

Bridgeport, Conn. 29 d. lapkričio atsibuvo čia balius D. L. K. Vitaut dr-tės. Balius apsiėjo gana gražiai. Prieg tam buvo užmanyta, kad kas kiek išgali paaukautų ant išliuosavimo mūsų tėvynės Lietuvos, ir buvo išrinkta dvi ypatos, kad parinktų aukų. Ir veik visi davė priešingų nebuvę; surinko 13 dol. Teipogi ant pereito susiriakimo Vitauto dr-stės buvo užmanyta paaukauti kelis dolerius iš savo izdo Lietuvos revoliucionieriams. Bet mūsų dr-stės viršininkas menkai ką mano apie tautą ir Lietuvos laisvę tai šiuo tarpu nieko nė nepavyko išmelsti nuo dr-stės, bet tikimės, kad umu laiku susipras. Pinigus surinktus ant balius pasiuntėme visa 13 dol. L. S. D. Partijai, ant vardo jos atstovo J. Lizdeikos Londone.

K. Čelkis.

Union City, Conn. Lapkričio 19 d. per krikštynas pas K. Povilaiką susirinko keletas svetelių, atsirado ir sumanesnių, kurie drįso įnešti apie aukavimą revoliucionierių pašelpai po keletą centų. Nekurie murmėjo, ale pagaliau apsimalšino, ir nors po mažai, bet vis tik aukavo 13 ypatų. St. Poškevyčia ir A. Kundrotas po 25 centus, Sa-

liomija Strikulienė 50 centų; kiti po mažiaus; iš viso \$1.75. (Kas aukauja mažiaus kaip 25 c., to pavardės negarsinam. Praneškite kuriems revoliucionieriams skiriat aukas? Red.) Pas mus buvo ir didesnių susirinkimų, bet apie aukas nė ne užsimyk, nė ant švento caro nė žodį neištark, ba jiems garbėj alus ir caras... Kaip alaus pritraukia, užmiršta ir carą, o apie išliuosavimą tėvynės — anė ant mislių. *Ligonis.*

Waterbury, Conn. Pra-nešiu kaip čionykščiai lietuviai darbuojasi dėl abelnų tautos reikalų. Neperseniai D. L. K. Gedimino draugystė iš savo kasos paskyrė \$20,00 ant revoliucijos; Lietuvos Sunų dr-tė paskyrė \$25,00 ant revol.; Lietuvių Polit. Kliubas teippat \$25,00 ant revol. Todėl vertėtų visoms liet. draugystėms atkreipti ant vaterburiečių atyda, ir sekti jų pėdomis.

Teipgi 11-ta kuopa S.L.A. surengė „fair'us“ ant naudos pavarg. priegl kolonijos ir padarė gryno pelno \$512 su centais. Tai kad naudai revoliucijos!

J. Bekeris.

Susivienijimo L. A. reikalai.

Kas stabdo Susivienijimo augimą.

Asabiškos, tuščios polemikos nėra vertos atydos ir pluošto popieros. Bet nurodymai klaidų ir blėdingų darbų, vienos ar antros ypatos, ypatingai tautos reikaluose, atgabena naudą, persergsti ir sulaiko nuo įpuolimo į tolesnius paklydimus. Kiekvienas teišus arba klaidingas darbas, turi savo vietą: „Gerą darbą atlikau aš, — blogą mano kaimynas“. Tai yra teisinga lietuviška pasaka, kad prie blogo niekas nenori prisipažinti. P. Tareila S.L.A. prezidentas straipsnyje patilpusiam N. 44 „Vienybės“, savo ir savo bendra-

darbių kaltes, stengiasi sukibti ant pečių kitiems, sau nepatinkantiems. S.L.A. augimą stabdo visoki rėksniai, blogi pasikėsintojai. Provos komitetas (du sąnariai), turėjo gerus mierius. Matydami, kad „vardan užvestos provos grobikai kabina dideliais pluoštais iš Susiv. izdo pinigus, pasiryžo provą sustabdyti iki seimui. P. T. palikęs Susiv. sąnarius abejojime, kas yra tie dideli Sus. pinigų „kabintojai“, surėzė vyriškai tulam Ašerukui už šinkavimą blekinėms alų, ir skaldymą malkas Waterbury'o moterims, ant galo rustus žodžius kreipia, į kitus, sau nepatinkančius. Žiurėkite Susiv. ardytojai yra Kazakevyčia, Naujokas ir Rutkus pašaukti ir nepašaukti Susivienijimo sąnariai.

Pakol suspėsiu atsakyti ant p. T. bepamatinių neteisų, visupirma turiu priminti, jog mano uždavinys nėra šinkavimas blekinėms alų, pardavojimas degtinės, kirtimas malkų Waterburio moterims; tik darbas dėl tautos. Nurodydams silpnas šalis Sus. sąnarių bei vadovų, aš tuomi anaipol negriaunu Sus., tik apsaugoju nuo tolesnių paklydimų. Šis darbas priderėjo ištikro atlikti seimui, arba bent centr. viršininkui. Jug Susiv. sąnariai ypatingai, po atsibuvusiam XX seimui išaiškinimo tiesos su nekantrumu laukė.

Užtylėjimas tiesos, yra stambus prasižengimas prieš dorą. P. T. užtylėjo tiesą, o apskelbė nebutus daigtus. Primeti man vardą Sus. griautojo; įdėjo žodžius į mano lūpas, kurių aš neesmi ištaręs. Argi šio kis darbas yra doras.

P. T. sako jog aš geidžiu nukryžiuoti pp. Tareilą, Paukštį, Valentinavyčių ir Pasecką, tik už tai, kad prieš juos turiu teip sau blogą nužiurėjimą. Aš malonečiau užklausti, ar be kryžiuojimo nėra valna ištarti viešai žodis tiesos? Turiu dar

pridurti, jog be kryžiuojimo aš tapčiau pastatytas eilėse p. T., jei tik į S. L. A. sugrištų Miluko rėdas. Baudimas kaltų už prasizengimus tautiškuose darbuose, per visuomenišką teisdarystę ir deginimas ant lauzo už persitikrinimus ir idėjas yra du priešingi skirti darbai. Kodėl ištaramas teisingos baudmės p. T. teip pasidarė baugus, kad net atsidurė į viduramžinę gadynę, laikus inkvizicijos. Jei centr. ir provos komitetas nėra prieš Susiv. nusikalte, jei mano nurodymai neturi pamato, aš nurodydams Sus. sąnarių ir seimo klaidas, darau tai su blogu noru, tai tegul p. T. parodo faktiškai mano blogas mislis, o tada aš pasiduosiu po nusprendimu visuomenės. Toliaus p. T. perzengė dar vieną doros principą, aiškindams netisingai apie ugadų užmanytojus.

Ugadas užmezgė ne pp. Valentinavyčius ir Paseckas, kaip p. T. nori mus pertikrinti, tik p. Paukštis S.L.A. ex-izdininkas tuojaus po atsibuvusiam XIX seimui. Man rodosi, kad p. T. apie tai aiškiai žinojo, nes užmegstojas ir šiai dienai aiškina, jog pagal paliepiamą p. Tareilos jis (p. Paukštis) ir teip nuo S.L.R.K.A. perdaug išderėjęs. Pagaliaus aš pats p. T. pranešiau urėdiškai iš 16 d. berzelio apie gadintojus, apie ugadų turinį ir tt. P. T. nusiduođa nežinas nė to padrašančio p. P. laiško, mat nesmagu nuogam pasirodyti viešai.

J. Kazakevyčia.
(Užbaiga bus.)

Reikalai

„Tėvynės Myl. Draugystės“.

Aš nuo kandidaturos į urėdus T.M.D. atsisakau, nes mano paties reikalai tuomi užsiimti nepavelija.

T. Astramskis.

Forest City, Pa. T.M.D.

44 kuopa renka šias ypatus į centralinį komitetą: prezidentu Fort. J. Bagočių, Pittsburgo akademijos studentą; sekretorium P. Mikolainį New York; kasierium Vinčą Jančaitį iš Forest City, Pa. Į literatišką komitetą J. Baltrušaitį, „Vienybės“ redaktorių. Mūsų kuopa teipgi skiria iš T.M.D. kasas \$400 revoliucijos reikalams ir tuos pinigus siųsti į L. S. D. P. revoliucionierių izdą ant rankų atstovo, J. Lizdeikos. Kuopos prezidentas

A. M. Makauckas.

Cambridge Port, Mass.

T. M. Dr-tės 71 kuopa į centrališką komitetą skiriam šias ypatus: prezidentu S. Nagurnauską iš Baltimores; sekret. Simą Alytą iš Plymouth, Pa.; kasierium L. M. Kazuną iš Shenandoah, Pa. Į literatišką komitetą J. Baltrušaitį „Vienybės“ redaktorių.

Mūsų kuopa nutarė aukauti iš T. M. Dr. kasos 200 dolerių ant revoliucijos reikalų, tiems, kurie lieja kraują už laisvę Lietuvos-tėvynės.

Vardan kuopos

Juozas Danielius.

Meriden, Conn. 43 kuopa

T. M. D. 10 d. gruodžio savo susirinkime perstatė į centrališką kom. šias ypatus pirmsėdžiu P. Mikolainį iš New Yorko, raštininku F. Matulaitį iš Baltimore, Md.; kasierium V. Ambrozevyčių iš Nevak, N. J. Į literatišką komitetą J. Baltrušaitį „Vienybės“ redaktorių. Organą T.M.D. paliekam ir ant toliau „V. L.“ jeigu apsiima. Ir mes, kaip buvom aukavę dėl delegato į Niderlandus todėl ir turime tiesą sprensti: — tuos pinigus skiriam ant revoliucijos reikalų Lietuvoje.

Rašt. *J. Januševyčius.*

Nauji sąnariai.

New York City.

S. Lišauckas 60

A. Kazlauckas 60

M. Sinkevyčia 60
J. Naujokas II 60
Iz. Stankaitis 60
M. Bush 60
A. Jurgelionis 60
V. Kriaučiunas 60
A. Ripinskas 60
J. Stanaitis 60
A. Petraska 60
F. Ramanauckas 60
J. Asevyčia 60
J. Saltis 60
J. Urbona 60
J. Kašunskas 60
Glen Lyon, Pa. 60
J. Gidzevyčius 60
Konst. Anskis 60
Jon. Kvederavyčia 60

T.M.D. Sekr. *A. Ramanauckas.*

Pinigai vaiklojasi gatvėmis.

(Novelė.)

Paskutinį kartą man teko matyti Raulą Gaidaitį prieš penkiolika metų. Jis lavinosi tada ant architektoriaus. Aš jį žinojau kaip labai simpatišką žmogų. Galva jo buvo pripildyta įvairiais augščiausio siekio projektais, labai idomiais ir originališkais. Apie savo projektus visuomet kalbėdavosi didžiausiu karštumu. Iš visų projektų buvo du, kuriuos jis laikė už svarbiausius, — įsekmi: statyti tiltą per upę Nemuną ir praveisti geležinkelį nuo pat Žaliojo kalno iki Suvalkų, ir dar toliaus. Prieverstinais reikalavo gubernatoriui ir kiti profesoriai, idant išpildytų Raulas Gaidaitis savo augštus projektus, išrado jo prakilnius užmanymus fantaziškomis frazomis ir vis gi jį vertė prie jų išpildymo. Raulas neperdaug tuomi rupinosi, nes turėjo tame tvirtą viltį.

Neužlgo potam prisiejo man iškeliauti į tolymą kelionę, per tai nustojau ant ilg. laiko savo originaisto, bet jo kiek metų teko ir vel pasimatyti. Vieną labai gražų pavasario rytą, bevaikštinėdamas po Petrinę (Petrovka), užtėmijau

60 antkalnėje tarp žalių alėjų
60 (krumų) besidairinėjant aplink
60 tolymus kraštus parko (sodo),
60 lyg kur matytą figurą (ypatą).
60 Veidas to žmogaus, kada su-
60 atydą prisiziurėjau, visiškai
60 pažįstamas. Kas jis? Nejaugi
60 Raulas, mano senas priete-
60 lius Gaidaitis? Greitai mano
60 abejonė išnyko, kad nepažįs-
60 tamasis pasikėlė nuo suoloelio
60 ir žemyn lenkdamas galvą pa-
60 vadino mane vardu; jis greit
60 mane pažino.

— Teip, teip, tai aš esmu,
60 tavo pamirštas Raulas!

60 Su tais žodžiais jis linksmai
60 ištiesė savo ranką man, kurią
60 aš, prisipažįstu, priėmiau su-
60 paguoda.

Išžiura mano bendro buvo visiškai nesimpatiška. Senas sunešiotas surdotas, suteptos kelinės, suteršta apikaklė ir mankietai — tas viskas tai buvo liudijimu, kad su mano bendru jungėsi vargas. Man buvo gaila Raulo, nes pirmiau buvo guodojamu tarp mūsų draugu, kaip vyras prakilnus, ir energiškas.

Aš prisėdau palei jį ant suoloelio.

— Na, kaip einasi tamistai? galbut bloga?

— Bloga? Delko teip sprendi, tamista? Priešingai, mano gyvenimas prakilnus, užiman-
60 tis! Man matosi, jog greitoj
60 ateityj tapsiu milijonierium,
60 bet kas tai milijonierium —
60 milijardierium, katras sugins į
60 kampa visus pagarsėjusius ir
60 Amerikos turčius! Teip, teip.
60 Kur didžiausi išmislinčiai ran-
60 dasi? — Vien tik senoj Europoj.

— Teisę bę sakant, aš tamistos nesuprantu. Ar tai apturėjai vardą budauninko? Ar kitokį titulą?

— Koks aš dabar budauninkas? Netikiąs amatus, ir be garbės, o dirbti vis reikia. Tokius mažos vertės amatus seniai prašalinau iš savo galvos. Su manim, be ginčo, toli didesnė laimė, paguoda ir šviesus kelias — vis tai įkunyti... Aš

laisvas karžygis, ir nieko apart to nepripažįstu! Tamista raštininkas, lengvai gali mane suprasti. Ar ne teisybė, Šimkau? Genijališkus žmones gimdo vien tik tai liuosybė, ar ne?

— Viskas tas būtų gerai, kad šiuom laiku galima būtų jau ir sotum tapt, — tariau aš, nes supratau tą iš balso ir su atyda prisiziūrėjas jo veidas: išblyškias, suvargias, ir nesveiku karštumu liepsnojo tamsios, greit begiojančios neramybėje akys.

— Navatnas esi, kaip matyt, žmogus; visiškai nenori mane suprasti! Sakau tamistai, kad labai greitam laike tapsiu turtingiausiu žmogum pasauleje. Be juok! Kad nori tai gali tapti dalininku mano užmany-muose, kuriuos aš turiu ant mislies: du-trys milijonai, aš misliu, teks ir tau... Koki dabar svarbus ir naudingi mano projektai, kad tu žinotum?!

— E, drauge, kaip matyt, visiškai nepersimainei, po se-novei svajoji....

— Duokim sau! Tie pro-jektai, kuriais džiaugiasi iš-mažens, tai kudikiškas žaidas (zabova), nepalygīt su šios dienos! Kad nori, aš tamistai viską papasakosiu, bet pirma, negu pradėsiu pasakot, reik pasidrutīt!....

Tai sakydams įkišo ranką į šoninį kišenį ir ištraukė stiklinukę su degtine. Atkim-šias, pridėjo stiklinukę prie lupų, patraukė kelis kartus, užsikosėjo, suprantama, iki gana trūktelejo; neaplenkė ir mane nepasiulęs, ir kada aš atsisakiau gerti, jis labai nu-sistebėjo.

— Tamista negeris? Neiš-mintingai darai! Tam stebuk-lingam vandenelyj slepiasi ge-nijališkos mislys, kurios greit aplekia smegenis. Tai paklau-syk....

Permetė greitai žvilgiu ap-link save, kad nepasinaudotų kas nelyčia iš jo nuomonės, ir pradėj:

— Mat kaip, mano drauge: pinigai valkiojasi ant žemės; tik žmonės to nepatiria; kad ir mato, tai per savo nesupra-timą, nemoka jų paimti. Ta-mista, gal but, girdejai apie belgų ekspediciją pietus? Na, tai aš jau dasižinėjau nuo tos ekspedicijos, kad Pietų Pata-gonija ir Ugninė žemė tai yra turtingiausios visoj pasaulej šaly, nes ten yra plačiausios ganyklos, duodančios maistą didžiausioms kašmėm avių. Tai vis dar mažos ganyklos, suliginat su ukėmis (farmoms) pingvinų (pingvinai—tai toki paukščiai). Žina, ten pakran-tėms Pietų Ledinio okeano tų pingvinų išsiplatinę daugybės. Tukstančiai milijonų ten jų. Duokim sau, kad ten įvairiose vietose apsigyvenę žmonės, kurie vien tik ir užiima už-mušinėjimu pingvinų. Daleis-kim, per dieną išmuša 20.000, — tai labai lengvai, jeigu pa-imsim ant atydos daugybę tų paukščių iš vienos pusės, ir jų veislingumą — iš antros. Mėsa pingvinų, kaip žinoma, labai skani. Apart lešų, jeigu kiek-vienas pingvinas atneš gryno uždabio tiktai 10 kap. tai ant dienos atsieis 1000 rublių, o metinis uždabis, sieks iki sep-tyniu šimtų dvidešimties tuk-stančių rublių. Vidutiniai, ar neteisybė, a?

— Pavelyk, — pertraukiau aš, — o lešos pervežimo? Ar pamislįjai tamista apie jas? Man išrodo, kad bus labai di-dzios!

— Viską apsvarstyta, mano brangus, viskas apskaityta, ne mislyk! „Pietų Amerikos kompanija pristatymo pingvi-nų mėsos“ išbūdavos laivyną, išimtinai tiktai pervežimui za-lios mėsos į visas dalis seno ir naujo svieto. Nepoiligam, vi-sos turgavietės bus užverstos mūsų produktų (maistu).

— Greit priėjisit iki to, kad visą svieta matysit, — prita-riau aš, mislydams: „karžygi, karžygi fraziškų projektų“....

Smulkeiti.

(Da bus)

Ateities klausimas mainu darbininkams.

Kaip jie gali įdėti \$6,00 ant metų, kad turėti geriausią naudą,

Mēs norime, kad mainieriai, šio laikraščio skaitytojai pada-rytų mažą rokundėlę. Žinome, kad daugelis iš jų turi sučėdi-nę pinigų ir pasidėję juos ban-kose. Mēs matome, kaip jie po kiekvienai išmokėsčio dienai eina su mažą ruda knygele ir pundeliu pinigų ir pasideda kelis dolerius, kuriuos jie čė-dija, kad nusipirkti namą pra-dėti biznį arba nusiųsti savo giminėms į Lietuvą. Mēs džiau-giamės iš jų.

Jie gauna 3 procentus palu-kio už padėtus bankoje pini-gus. Tad yra daug geriau, ne kaip laikyti pinigus paslėptus senoj pančekoj arba skrynioje namie. Ten nėra pavojaus, kad prazutų ar pavogtų juos, ir jie didinasi. Žmonės, kurie teip daro, yra išmintingi ir jie su-pranta biznį.

Bet daugelis iš jų negana smarkų. Jei jie palaiko \$200,00 bankoje per metus, jie gau-na \$6,00 palukio. Jiem tas pa-tinka.

Bet kaip jiems patiktų, jei jie pasidėję \$6,00 gale metų gautų \$2000,00? Ar tas jiems nepatiktų?

Mēs zinome daugelį mainie-rių, kurie teip daro ir mēs pa-sakysime—kaip.

\$6,00 yra metinė mokesčiai į Mainierių Uniją. Tai yra ma-žas pinigas. Tie sąnariai išmo-ka ant metų dabar. Atsilygin-dama unija daro jiems viską, ką tik gali. Svarbiausias daly-kas yra pakelti uždaabį ir pa-gerinti darbo išlygas.

Daugelyje distriktų per pa-starus keletą metų angliakasių unijai pasisekė priversti ope-ratorius pakelti mokesčių nuo 10 iki 40 proc. Kietosios ang-lies skirtyje nuo 1900 m. mo-kestis pakilo ant 27proc. Kituo minkštosios anglies distr. ji da-dangiau pakilo.

Apskritai imant uždabys kietosios anglies angliakasio dabar yra apie \$200,00 dau-giau, ne kaip buvo 1900m. Jei ne unija, tai uždabys būtų \$200,00 mažiau ant metų, ne kasp dabar yra.

Ar jūs zinote, koku budu mokesčiai pakilo? Tai pasidarė nevien per prisirašymą prie unijos, bet per sąnarius, kurie visoj šalyj mokėjo mėnesines į uniją. Unija yra biznio orga-nizacija. Tai yra didelė kom-panija, kurios kiekvinas sąna-rya priklausančiu. Jos virši-ninkams valia išmokėti algas, jės kaštai turi but užmokėti ir ji tuai turēt streiko fondą, kad sušelati tuos, kurie yra be dar-bo arba streikuoja, kad gauti geresnę mokesčių arba geresnes darbo išlygas.

Yra tik vienas kelias, kuriuo unija gauna pinigus, t. y. tik per mėnesines sąnarių mokes-tis.

Štai dėlko mēs norime, kad kietosios anglies darbininkai paskaitytų, kiek jie naudoje užmokėdami \$6,00 mėnesinių mokesčių ir gaudami \$200,00 ant metų pakėlto uždabio. Ar ne geriau čia, kaip padėjus į banką \$200,00 ir gaunant gale metų tik \$6,00.

Minkštosios anglies darbinin-kams mēs užduodume tą patį klausimą. Ką jie bevelytų: ar mokėti mėnesines ir turėti da-bartinius uždabius ir da pa-didinti juos su laiku, ar pasi-laikyti sau tuos kelis centus, ką įmoka į uniją ir laukti nu-mazintų uždabijų, nes tą ope-ratoriai padarytų, kaip tik jie pamatytų, kad unija susilpnė-jo, ir unija tikrai susilpnėtų, jei niekas nemokėtų mėnesi-nių.

Mēs tikime į prakilnų unijos darbą pagerinime buvio visų mainierių, bet mēs norime, kad jie visi apsvarstyti šį klausimą iš asabiško punkto matymo, kaipo biznio reikalą.

Ar jūs velytumėt padėt \$6,00 į banką ir gaut 18 ct. palukio gale metų, ar įmokėtumėt \$6,00 į uniją, kad gauti padidintą mokesčių....?

Nauji rasztai.

Lietuvos senovės septyni pavėkslai. Parašė Šatrijos Ragnana. Kaina 15 kp. (spauzdinta pas Mauderodę Tilžeje) Pysl. 39.

Turinys: Kaip išrodė mūsų žemė gilioje senovėje. Kokia buvo mūsų bočių tikyba. Senovės lietuviai. Brutenis ir Vaidevutis, Lietuvos didvyriai. Živilė. Apie Vilniaus įkurimą. Gražina, narsioji kunigaikštienė.

Iš revoliucijinio judėjimo Maskolijoje. Perspaudinta iš „Ukininko“. 16 pysl. Kaina 5 kap.

Sergėkimės akių apvilkinimo. Lenkiškai parašė dr. F. Gruda. atspausda iš „Naujo kalendoriaus“ 1905. Tilžeje išleido P. Mikolainis. 1905. Pysl. 15. Prekė 5 kap.

Labai aiškiai aprašyta apie kių ligas ir kaip nuo jų apsaugoti.

Dievo galybė. Su daugybe piešinių. Parašyta Poliaus Bero. Versta iš prancūzų kalbos. „Vilniaus Žinių“ išleista, Vilniuje, 1905. Pysl. 136.

Sita populiariškai moksliska knygelė, talpinanti savųje aprašymus apie žmogų, gyvulius, augalus ir paprastuosius gamtos apsirėškimus, yra naudinga skaityti kiekvienam, ir gali tiktį pradinėms mokykloms.

Urvinis žvogus. Su 24 pavėkslėliais. Parašė D. Koropčevski. Iš rusų kalbos vertė K. Miškonis. Išleido „Vilniaus Žinios“, Vilniuje, 1905. Pysl. 35. Kaina 15 kap.

Suprantamai aprašyta priešistoriškąją gadynė, apie jos gyvumus, o ypatingai apie žmogų, urvuose gyvenusį arba laukinį (suprask—visus žmones).

„Darbininkų Balsas“ N 10. Už spalų mėn. 1905. Telpa jame šie raštai: Šalin kunigaišdavikai; Karas pasibaigė; Japonų laimėjimo pasekmės;

Kam plėšiami monopoliai; Žinios iš Lietuvos; Kalėjimo žmogus; Valdžios žmogudystės; VI-jo L.S.D.P. susivažiavimų nutarimai ir tt. Kaina 15 kap.

„Nkininko“ N. 9 telpa šie straipsniai: Lietuvos autonomija; Caro teikiamoji susirinkimų, žodžio ir spaudos liuosybė; Ką mano ministerių komitetas apie Lietuvos reikalus. Kaip valdosi Gurai, išvarę Rusų valdžią; Nauji susivienijimai Lietuvoje ir tt. (viską galima gauti „Vienybės“ redakcijoj).

Atsakymai.

S. Butkui, Philad. Tamis tos dolerį rev. reikalams gavome. Bet kodėl nepasaket, kuriems kovotojams tą auką skiriam?

Visiems aukų rinkėjams, kurie prisijūčia ant mūsų rankų aukas rev. reikalams be pažymėjimo, kam jas turime persiųsti, pranešam, kad tolei mūsų aukų negalime siūsti, ir tolei nekviuosime tam tikroje rubrikoj, kol negausime aiškaus įvardijimo: kuriai partijai skiriama.

K. Ruginiui, Glasgow. Aukautojų vardų negarsinom dėl to, kad aukos buvo nusiųstos į kitą redakciją. Keliuose laikraščiuose negali but kvituojama, nes paskui išėitų daug ne susipratimų.

R. Gaubui. Tai menkniekis, ką tas žmogelis pasigyrė. Ne susipratę žmonės, kartais per tuščios garbės geidimą duoda si įtrauktį judėjimą ir pradeda lavintis. Tik išpalengvo reikią griauti garbegodystę Smarkiai kritikuojant ne susipratėli galima atšaldyt ir geus jo norus. Pagaliaus tas dalykas neturi viešos svarbos, ir dėlto geriaus netalpinti laikraštyje. Pasidedam į archyvą.

Philad. Rev. Šelp. Komite tui. Reikalavimas, „kad vaidai ir asabiški ginčai“ būtų prašalinti, dabar jau nereikalingas,

nes mes patįs tai vaidų hidrai galvas kapojam, talpindami vaidų raštus į gurbą. Patariamas-gi „draugams J. O. Širvydūi ir Baltrušaičiui nebūti vienpusiškais“ neturi vertės, nes „vienpusiškumą“, arba „visapusiškumą“ dabar atlieka pati visuomenė, o ne koki-nors jos „vadovai“. O tą atlieka taip: aukautojai ar aukų rinkėjai siūnčia savo aukas ten, kur jiems geriaus patinka, ne žiūrėdami ant kokių-nors komitetų.

Raštai: Mūsų vaidai, — F. Bagočius; Ir vėl gana piautis — J. Raulynaitis; Kazakevyčiaus ir Jono V. korespondencijos iš Brooklyno ir daug kitų apie vaidus,—netilps.

M. Ambrozevyčiai. Iš visuo menės upo matyt, kad nebus išrinktas naujas komitetas, kurs vėlei dalintų aukas. O Jūsų pastatymas vieno kandidato neatsako rinkimo formai: reikėtų visus kandidatus statyti. Netilps.

Dr. A. Bacevyčiui „Rev. Šelp. Komiteto“ (A. Bacevyčiaus, J. Šliupo ir J. Naujoko) nutarimai nepatilps, nėra tarp jų yra ir toki nutarimai, kurie gaivina naujus, o be pamatinus vaidus (pvz., užmetimas savo „geradėjams“, buk jie „privatiškais laiškais“ vaisino intrigas ir buk jie atsisakė iš komiteto ir t. p.). Visokius užsipuolimus, ypač negalimus paremti argumentais, talpinam į gurbą. Gražinam.

J. Širvydūi. „Kaip tokį darbą pavadint?“ netilps. Kaip jį nevadintume tą darbą, vienok jis padarytas, ir negalima jo atitaisyti. Tegul eina užmaršties gilybėn, iš kur išsitrauks ateities istorikai. Dabar tą viską ne mums spręsti, kadangi pati visuomenė tą atlieka geriaus už mus.

Svyruojančiui laisvama niui, Philad'a. Nepatilps. Kas per daug laisvai, arba palaidai apie kitus mano, tas pats sau negarbę daro. Tesiziniai!

Isz visur.

Peterburge Putilovo fabrike prieš visuotinąją streiką darbininkai viena nakčia ištirpino 300 pudų plieno, bedirbdami sau šaltuosius ginklus, kuriais apsiginklavę ir išėjo streikuot. Didelis angliškas tekėlas tą naktį tapo partekjtas.

Menama, kad po naujų metų kilsias didelis drukorių streikas New Yorke. Darbdaviai nenori, kad darbininkai rištųsi į uniją ir nesutinka duoti 8-valandę darbo dieną ir parsitraukia iš visos Amerikos drukorius neunijinius, mokėdami jiems kaip unijiniams.

Tautiškas komitetas šelpimui badaujančiųjų Varšavoje, kaip rašo „Słowo“, galis tuo tarpu pašelpti tik 10,000 varguolių, o prie komiteto atsišaukė 50,000 reikalaujančių pašelpos; taigi 40,000 žmonių turi ir toliaus šalti ir mirti badu.

Pereitą vasarą Peterburge tapo suimta mergina Leontjeva ir 12 draugų, kurie buvo pasikėse ant Trepovo gyvasties. Dabar eina apie tai byla. Leontjeva yra dukte Jakutsko general-gubernatoriaus.

Ilgiausias visoje pasaulėje kybantis tiltas yra budavojamas per šv. Lauryno upę netoli Quebecos miesto, Amerikoje. Tiltas turės 2,800 pėdų ilgio ir svers apie 40,000 tonų, arba 2,481,500 pudų. Kaštucs 3,800,000 dol. Bus pabaigtas 1909 m.

Didelis Balus!

Draugystė šv. Sicilijos parengia balų 1-mą sausio, 1906 m. (Naujų Metų dienoje) sve-tainėje Armory Hall Pittston, Pa. Užkviečiame lietuvius ir lietuvaites pasilinksminti toje dienoje. Įzenga tiktai 25 ct.

Komitetas.

Lietuviu tauta

senoveje ir sziar dien.

Parašė J. Sliupas, M. D.

TOMAS ANTRAS.

(Tęsa.)

Kada Elena krito kaip auka savo pasišventimo¹⁾, Vytautas per Vilkaviškį ir Brasčius važiavo į Plocką pas savo švogetį, Mozurijos kunigaikštį Janušą. Tai ne tik nežadėjo Vytautui pagalbos, bet atsisakė gražinti Pagirėnus, išplėstus nuo Keistučio. Iš čion Vytautas ir su Jagėla derinosi ir žadėjo ano klausyti, jeigu ans gražins jam tėvonišką Žemaitiją; tačiau Jagėla atidavė Žemaitiją iki Dubysai kryžieviams kaip užmojesnį už jų pagelbą, o Trakus pavedė Skirgėlai. Teip dalykams virtus, Vytautui prisiėjo pagalbos ieškoti Murienburgėje pas aršiausius Lietuvos neprietelius kryžievius!

Padėjimui Jagėlos sustiprėjus rytuose — antsigrudusį Auksinės Ordos chaną Tochtamišių suspaudė did. Moskvos kniazius, ir metropolitas atgal sugrįžo į Kyjevą, — kryžieviai manė sustabdysę Jagėlos drutėjimą, remdami Vytautą prieš Jagėlą. Gavę pusę Žemaitijos dovanai, jie dabar tarėsi priverstą Jagėlą apsikrikštyti ir laimėsę įtekmę Lietuvoje, baidydami Jagėlą Vytautu. Bet Jagėla nesutiko ant veikalavimo kryžievių.

Stai kokią gromatą Jagėla pasiuntė didmistriui zokono Konradui Zillner Rotenšteinui, iš Vilniaus, in Epiphania domini 1383 m.: „Iš meilės draugingumo dėl Jusų, noringai užganėlintume Jusų prašymui Vytauto ir Tautvilo dėlei, jeigu tai būtų galima. Bet neturime jau ant jų prisiėtikėjimo, ir turime atkreipti Jusų atydą ant to, kaip galėto tuos pabėgėlius priimti ir pavelyti jiems apsilikti pas Jus? Mums išrodo netikusiu dalyku esą — gyvatę dėtiesi už ančio. Sudermę su Mozurijos kunigaikščiu galėtumėte sutarti iš draugingumo dėl Jusų iki ateinančių Velykų, arba jeigu to reikalautumėte, net ant išties metų, bet su sąlyga, kad must Vilniškiems atimti pirkiniai taptų sugražinti, o jie patys paleisti. Kad užstaton paėmėte Viznos miestą, mums suvisu nėra prikla; tik, mums rodosi, netinka ir nepadoru, kam gelbite musų neprietelius ir priešgynas, su skriauda ir bėdimi musų; juk Jusų Mylišta gerai žinote, kaip musų tarpe iš abiejų pusių nutarta ir nuspręsta, kad niekas iš musų neturi vienas kitam kenkti ir priešintis, bet atbulai — viens kitą remti prieš visus. Kaslink Žemaitijos, kurią stengiatės patraukti prieš savęs, prašome Jusų draugingumo, idant nesistengtumėte joku budu ją laimėti, nes visa Žemaitija mums ir broliui musų Skirgėlai pasidavė, o mes ir teip jau panešame daug nesmagumų nuo musų žmonių ir Lietuvos“.

Nepristojęs ant ginklų sudėjimo, Jagėla ištraukė prieš Janušą, kunigaikštį Mozurijos, 1383 m., idant atgauti žemes,

1) „Toji dori moteriškė, pati Gregoro Omulyčiaus, tarno Keistučio, kurį išgelbėjusi nuo mirties, po sužeidimo ir numetimo žemyn nuo bokšto, slapstė gyvenime savo ponios: galiausiai, kada užmanė gelbėti Vytautą, per pašventimą savęs ant tikros pragaišties, išsiuntė iš Krėvos vyrą su maža dukrele pas jo motiną, gyvenančią kur-ten netoli Trakų, ir atliko darbą tikrai karžygišką. Ji teisingai užpelnė vardą antros notinos Vytauto“.... (Norbutas).

prigulėjusias Keistučiui; apgulė Drohičyną, kurį smurtai gynė mozuras Sašyn, ir su pagelba vyliaus paėmė. Veikiai potam paėmė teip gi pylis Suraziaus, Mielnikų ir Kamieneco. Pagirių kraštas sugrįžo į Jagėlos rankas. Dabar kryžieviai stengėsi sueiti ant pašnekos su Jagėla, ir nutarta buvo vieta ant Dubysos, bet iš abiejų pusių augo nepasitikėjimas, ir susitikimas neįvyko: matomai Jagėla, piktas už priėmimą Vytauto, paskaitė traktatą su kryžieviais sulauzytu esant; ir pats zokonas liepos mėn. 1383 m. pranešė Jagėlai, kad taika su juomi užsibaigusi yra dėl šitų priežasčių: 1. Kad Jagėla ir Skirgėla, nors prizadėję, neatvyko dienoje, paskirtoje dėl derinimosi. 2. Kad Jagėla per išdidumą nenorėjo prisiartinti prie didmistrio trijų mylių atstume budamas. 3. Kad palaikė suiminius ir pardavė juos Rusijon, nors jam suiminių buvo daugiau išduota negu 1.200 kapų grašių, už ką zokonui vos 21 žmonių po 4 kapas grašių tepavalninta. 4. Kad Jagėla stengiasi prieš savęs patraukti Žemaitiją, nors ją atidavė zokonui. 5. Kad kariavo su Mozurijos kunigaikščiu, kuomi zokoną pastatė blogoj šviesoje akyse Vengrijos karaliaus, kuomet pagal sudermę, be prisidėjimo zokono jis neturėjo tiesos pradėti karę. 6. Kad nenorėjo duoti atsakymą nusiųstam pas jį Ragainės komandorui. 7. Kad potam nusiųstą maršalką nenorėjo prisileisti. 8. Kad po sątaikos sušnekėjimo, Jagėla gavęs gromatą nuo didmistrio, pats iš savo pusės nedavė jokio atsakymo. — Visam kame, rodos, duodasi matyti įtekinga ranka Vytauto.

Tad 1383 m. Vytautas, gavęs kryžievių pagelbą, apgulė Trakus ir greitai jėmė. Bet kryžieviams ne Vytauto galybė rūpėjo, ir todėl jų pagelba buvo silpna: jie norėjo tik pabauginti Jagėlą. Žinoma Vytautas tapo veikiai išvytas iš Lietuvos. Pamatę, jog Jagėla nesibaido, galiausiai kryžieviai subruzdavo nuo Vytauto išgauti kuodaugiausiai pažadų, jeigu jam lemtų ateiteje. Tepliaivos miestelyje, 21 d. spalio 1383 m., Vytautas buvo priverstas apsikrikštyti, po vardu Vygando. Ir tada kryžieviai nesiskubino su pagelba Vytautui: davė jam tik menką pylį, Naują Marienburgą, kur priėmė krikštą teip gi jautniausias Vytauto brolis, po vardu Zygmanto. Tuomi tarpu Vytauto parėmėjai Lietuvoje žadėjo padėti kryžieviams, jeigu tiejie antpultų. Vytautas su mažomis spēkomis antpuolė ant Vendziogalos, kas žinoma neatnešė ypatingos naudos. Tad pats dimitris, Konradas Zoellner, drauge su Vytautu išsirengė su didele kariuomene. Kauną paėmė ir sugriovė, ėmė statyti pylį Nauji Kvidėnai, kurią žadėjo pavesti Vytautui po sąlyga, kad jis pasiliks lėnniku kryžievių. Bet Jagėla su Skirgėla smarkiai sumušė kryžievius pas Vilkiškę. Tai privertė kryžievius reikalauti nuo Vytauto pažadų, kad Keistučio žemė taps lėnu kryžievių, vasarą 1384 m.¹⁾ Nors Vytautas pristojo ant

1) Naruš. T. VII. pasargos n. 118 X. IV: „Pagarsiname visiems, kurie pažvelgs ant to rašto, arba išgirs apie jį, arba jį skaitys, kad Trakų kunigaikštis Vytautas, Keistučio sunus, iš Lietuvos ištrukęs gavosi į Mozuriją, iš kur pas mus turedamas įtikėjimą pasislėpė, kurį mes priėmėme ir pas mus apsiliko. Po tulam laikui sugraudeno mus nelaimės jojo, kada mums perstatė, jog per savo brolėnus Jagėlą ir Skirgėlą į kalėjimą buvo įmestas, skryties apiplėštas, o giminaičiai jo per anuos tapo užmušinėti. Todėl pasikliaudamas dievu ir musų pagelba, jis prašėsi, kad apšviestumėme jį krikščionišku tikėjimu. Matydami ant jo dievo mylištą, suvo brolija pasišnekeję, užsimanėme jį apkrikštyti ir davėme jam vardą Vygando. Potam jis prašė mus ir meldė, kad pagelbėtumėme jam atgauti savo skrytį,

tokio reikalavimo, tačiau jis slapta derinosi su Jagėla, kurs matydamas, kad Vytautas jam darosi pavojingu Žemaitijoje ir Lietuvoje, siulė jam šalis lietuviškoje Rusijoje su miestais Drohičėn, Mielnik, Bielsk, Suraz, Kamienieck, Vilkoviškiu, Gartenu ir Brasčiais. Trakus tada tiktai, jeigu Vytautas atims nuo brolio Andriaus Polocką. Vytautas sutiko pamesti kryževius. Vasarą 1384 m. Vytautas ištraukia iš Naujo Marienburgo, nudeginęs jį; užpuola ant Jurbarko ir iškerta ten kariūmenę, ir aplenkęs didokas spēkas kryževių Naujuose Kvidėnuose, galiausiai susivienija su Jagėla. Veikiai Vytautas su Jagėla Švytrigėla apgulė Naujus Kvidėnus, pa-Kaunėje, ir umai paėmė, ir toliaus kariaudamas, Lietuvos rubežių į vakarų pusę paplatino ant daugiaus negu 100 □ mylių. Vytautas, turbūt dėl prisigerinimo Jagėlai, tad priėmė rusų krikštą po vardu Aleksandro. Laimė gerai lemiant, kryžėiviai buriais bėgo iš Lietuvos, arba pateko į nevalę. Teip tai vykosi 1384 m. Vytautas gavo dalį pažadėtų žemių, nors dar negavo Trakų, kur gyveno Skirgėla, o Polocką vargas buvo atgauti, kada Andrių palaikė Moskva.

Lenkija, naikinama neprietelių, karaliaujant svetimžemiui Liudvikui (1370-82), kurs negyveno Lenkijoje, o net susižinodavo su kryžėiviais ir kitais neprieteliais, o kurs, norėdamas sostą patikrinti savo ainiams, lielinosi prie šlėktos ir suteikė jai privilegijas Košycuose 1374 m., kuomi dar labiaus Lenkiją susilpnino¹⁾, turėjo pa-ijieškoti talkininkų, ir ar stebėtina, kad kreipėsi prie tuomet galingos viešpatystės, kokia Lietuva buvo? Liudvikui mirus, Jadvyga greitai į Lenkiją nesiskubino važiuoti, šlėkta savo žveriškiems geiduliams ganėdino, kaip įmanydama, ir jeigu ne Damoklio kardas būtų kybojęs virš Lenkijos, nebūtų skubinęsi įslinkti karaliaus. Dabar už tai Jadvyga turėjo kuomi veikiausiai kakti į Lenkiją, ir 15 d. spalio 1384 m. tapo karanuota. Jaunoji karalienė,

kurią žadėjo ant toliaus val lyti ant lėno tiesų nuo mūsų. Tai mes jam prizadėjome ir šituomi raštu galvojame; idant savo tėvoniją atgautų mes iš visų pajiegy pasistengsime, gindami jį ir sergėdami nuo jeib kokio gvolto ir talkininkaudami prieš neprietelius krikščioniško tikėjimo. Minėtasai-gi kunigaikštis, jo įpėdiniai ir skrytys apsiima mums tarnauti ir talkininkauti prieš visus neprietelius krikščioniškojo tikėjimo ir neprietelius zokono. Firmiansiai nusprendžiame sutinkant ant to kunigaikščiui Vygandui, kad mes ir zokonas mūsų apturesime jo lėnišką tėvoniją, jeigu minėtasai kunigaikštis arba jo ainiai išmirs be įpėdinių. O jeigu minėtasai kunigaikštis arba jo ainiai išmirtų be įpėdinių vyriškos lyties, palikdami tiktai dukterį lėnas turi mums priklausyti, kurį saugoti ir laikyti apvokizdoje mes privalome, o susišnekėję su mūsų brolija parinkti jai vietą, lygų jos luomai žmogų už vyrą. Jeigu toji numirtų be ainių, zokonas apims lėną, o vyras negali prie jo jokių tiesų užsimanyti. Iš ypatingos-gi mylistos pavelinome kunigaikščiui Zygmantui, minėtojo kunigaikščio Vygando broliui, teip-gi jo tėvonims ir ainiams, jeigu priimtų krikščionišką tikėjimą, o kunigaikštis Vygandas pasimirtų be ainių (nuo ko tegul dievas apsaugoja!) tiesas paveldėjimo ant lėno su pavaldinysta ir talkininkavimu zokonui, kaip yra duota kunigaikščiui Vygantui ir jo ainiams ir tt.—Toji sudermė tapo susnekėta 9 d. birželio, 1387 m. ir toji laiminga dėl zokono dėstis tapo popiežiui Urbanui VI pranešta.

1) Jau ir seniaus Lenkų šlėkta palengva atsivalnino nuo visokių viešpatystėspareigų ir mokesčių; o dabar karalius sutiko išgelbėti ją nuo visų mokesčių, palikdamas tik menką karališkąją, vadinamą lanowę (po du grašiu nuo kožnos dirvos žemės); o kariškas pareigas nuo dabar ji tenešė po prievarta tiktai neprieteliams įsigriovus į šalį; o kelionėse už rubežiaus turėjo lydėti tiktai patį karalių ir gauti už tai atlyginimą. Teip tai tapo apaubežiuta karaliaus valdžia tomis šlėktiškėmis privilegijomis.

dar 7 metų amžiaus budama, buvo susižiedavusi su Vilhelmu, kunigaikščiu Austrijos, ir vaikai tapo formališkai bažnyčioje sutuokdinti 1378 m. Kada dabar Jadvyga pastojė karaliene Lenkijos, Vilhelmas atvažiavo į Krokuvą ir kaip vyras apsigyveno su ja karališkame palociuje. Krokuvos miestas tą dieną pagarbino, išleisdamas iš nevalios apkalintinius, ir įrašė tą atsitikimą į aktus, kaip liudyja Šainocha ir Bobrzynskis. Per vėlai apsižiūrėjo Lenkų magnatai, ir Dobieslavas iš Kurozveko, kaštelionas Krokuviškis, išplėšė Vilhelmą iš apglėbio Jadvygos, ir po 14 dienų sugyvenimo vyte išvyjo iš karališkojo palociaus. Jadvyga, įsiutusi nuo skausmo, su kirviu rankoje mėgino gautiesi pas savą vyrą, bet ją apmalšino Dimitras Goraiskis. Tokiu budu Jadvyga puolė auka augštesnio mierio, prie kurio ją rengė svietiški ir dvasiški magnatai.

Lietuva vienval grėšė Lenkijai pietvakarinėje Rusijoje. Karalius Liudvikas rods Raudonąją Rusiją priglaudė prie Vengrijos, bet tai nepatiko Lenkams. Tas nekantantumas dar pasididino, kada mirus Liudvikui tojo įstatyti starastos emė Raudonąją Rusiją pardavinėti Liubartui, netik parubežinius kaimus, bet ir įžymius miestus (Kremeniec, Peremysl, Sniatyn ir k.). Kitus gi keblumui dėl paveldėjimo Lenkijos sosto, Jagėla, apgalėjo Janušą Mozuriškį, nesiganėdino savo pergale, bet 1484 m. įsiveržė į Maž-Lenkiją ir smagiai ją nuengė, siekdamas net iki Vislicai, gulinčiai į keletą mylių nuo Krokuvos.

Todėl tai nestebėtina, kad Maž-Lenkijos ponams labai parupo ištekėdinimas Jadvygos už Jagėlos, nuo kurio Lenkija laukė sau išganymo: padidius, girdi, polytišką galybę ir paplatins rubežius Lenkijos! Rods, buvo teip-gi priešininkai, kurie velyjo velyk drąsųjį Vytautą negu išlepintą Julijonos, minkštapautį Jagėlą turėti karaliumi; tačiau tiesiok dėl Jagėlos menko budo didumą magnatų stojo už jį, tikėdamiesi padidinti savo privilegijas. Vytautas-gi pats velyjo atsikratyti nuo Jagėlos, kas galimu pastoti galėjo, tam apšvedant su Jadvyga: jug Jagėla svajojo sutverti sau galingą sostą Rusijoje! Ir be abejonės Jagėla, naikintojas savos tėvynės, nemokantis nė skaityti raštą, nė pats rašyti, buvo atsakantesniu bindza ant karališko sosto negu Vytautas, kurs be abejonės nebūtų tarnavęs paputnumui paleistuvingos šlėktos.

Jagėla pavasarį 1385 m., išsiuntė brolių Skirgėlą, Alšėnų kunigaikštį Augemantą ir Borysą, Suzdalės kniazių piršti jį. Jadvygai: Jagėla žadėjo apsikrikštyti su visa Lietuva ir užmokėti sumas, reikalaujamas Austrijos Leopoldo (200.000 auksinių!) už sutramdymą moterystės Rakusų Vilhelmo. Lenkams ir Elzbietai, motinai Jadvygos, sutiekant, Jagėla Kėvoje išdavė ant rašto savo pažadus, 14 d. rugpjuties 1385 m.: prizadėjo katalikiškai apsikrikštyti „cum omnibus fratribus suis nondum baptisatis (+t. y. kurie dar nebuvo romiškais katalikais), proximis, nobilibus, terrigenis maioribus et minimis, in suis terris existentibus“, atgriebsęs atgal, ką Lenkija buvo pralaimėjusi, ir priglundinsęs ant visados Lietuvą bei Rusiją prie Lenkijos (terras quas Lithvanie et Russie corone segni Polonie perpetus applicare); šitie prizadėjimai yra pamatu teip vadinamos lietuviškai lenkiškos unijos!

(Toliaus bus).

Dainos ir Prakalbos!

Parengia dainas ir prakalbas S. L. A. 85 knopa, Nedėlioje 31 d. Gruodžio 1905 m., 7-tą val. vakare, ant salės S. Paukščių Edwardsville, Pa. Bus apkabėta apie revoliuciją Lietuvoje. Užprašome visus atsilankyti ant teip svarbaus reikalav.

Komitetas.

Susirinkimai.

Spring Valley, Ill. Lietuvių Sunų Draugystės visuotinas susirinkimas bus 31-ą gruodžio Nedėlioje 1-ą val. popietę M. Možeikos svetainėje bus rinkimas administracijos ir išduotos rokundos knygų vedikė.

Dr. sekr. J. Damlauckas.

Balius!

New Haven'o 84 kuopa S. L. A. kelia balių ant naudos kuopos 30 d. gruodžio (Decem.) 1905, Subatos vakare nuo 7tos iki 12 nakties ant Germania salės po N.143 Wooster str.

Įžanga vyram 25c. poniutėm ir padėlėms už dyką.

Užkviečiame visus aplinkinius lietuvius ir lietuvaites, kad susirinktūmėte kuonokaaitlingiausiai ant to puikaus pasilinksminimo.

Su guodone

84-tos kuopos S L.A.

Komitetas.

Padėkavoju Dr-tei Gėdimo Edwardsville, Pa., už patarnavimą palaidojime mano vyro Tamošiaus.

Kaz. Jasionaukienė su vaikais.

Didžiausė artiska.

Yra garsi visoj pasaulėj drama-tiška artistė, Sar. Bernhard, kuri nors jau turi su visum 60-metų amžiaus, bet daugelis turi stebėtis iš jos gyvumo, pajėgos ir smagumo: ji visa mikli, smagi, bruzdi kaip jauna mergina. Ar daug žmonių yra, ką gali su tokia sveikata pasigirti arba džiaugtis, sulaukę tokio amžiaus? greito senumo ir nusto jimo stiprumo priežastis neatbojimo arba blogo maisto. Vartojant Triners Amerikans'ą kartą jį Vina tokius ap-sireiškimus panaikina, kaip tai patrotinimą apetito, paslobinimą ir pa-naikinimą smagumo. Nesistoravojimas užlaikyti reguliškai savo organų sutrav-jimo, pradėti reikalingus uuo nereikalingu atskirti del už-laikymo čysto kraujo. Visos ligos viduriu pereina nuo nečysto kraujo nerviškumo ir visokiū atsitikimu stiprumo ir apetito Triners Amerikans- as kartusis vynas yra nepalyginančiai geras. Atminimo organas pereina ir pastiprina prie darbo. Interesuojentes laikas nuo laiko galima užlaikyti sveikata.

Gaunamas visose aptiekose, arba pas patį fabrikantą, Juozapą Trinerį, 799 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

PREKYSTĖ:

Auksinių ir Sidabrinų tavorų, visokių muzikališkų instrumentų, gromatomis drukuojamų mašinėlių, ir kitokių tavorų.

☛ **Kożnam** kuris atsiųs už 2 centus markę, prisiųsiu Naują lietuvišką **Kataliogą** dykai. Kuriam yra šimtai visokių daiktų paveikslai ir prekės, iš kurio matysi jog mano tavorai pirmos klijasos, o prekės prieinamiausios.

Apsteliavimus atlieku greitai, ir išsiunčiu į visus Amerikos miestus. Adresas:

M. J. DAMIJONAITIS,

3108 So. HALSTED ST.,

CHICAGO, ILL.

TAUTIEČIAI LIETUVIAI PAS SAVĄ.

Aez padidinau savo krautuva, kurioje galima gautie visko, kaip to: Lalkrodėlių koklių tik ant svieto randasi, kieszėnių ir slėnių, visokių lonclugėlių aukšėnių, pa- auksėnių ir sidabrinų aukšėnių žiedų, spilkų, kompasų, kolcėtikų, visokių instrumen- tų, puikų armonėtikų. Maszinėlių dėl drukavojimo gromatų. Monų knyga ir prietaisios dėl darymo sztukų. Istoriėzikų ir maldaknygių koklių tik randasi lietuviszkoj kalboje. Puikų popierų dėl raszymo gromatų su pavinczavėnėmis, pagražėnėmis ir kvietkomis. Kas velytų ean ką pareitraukt, tegul prisilunczia gromatoje už 4 ct. markę, o apturės puikų kataliogą d y k a i, kožio da lietuviszkoj kalboje nėra, kuriame yra keli szimėtal visokių paveikslų; apie kożną tavorą prekė apraszta. Perkantis gaus tavorą pirmos klijasos ir už mažą prekę. Orderius issziluncziam greitai į visus Amerikos miestus.

Adresavokit:

KLEMENS WILKEVICH. 112 GRAND at. BROOKLYN, N. Y.

A. Maslauckas ir Sunus,**LIETUVISZKI GRABORIAI.**

Karietos ant veseilių, laidotuvių ir krikštynų. Vežimai perkraustymui ir t. t.

415 W. Main Street. PLYMOUTH, PA.

Naujas Teleponas 7031.

BRITVOS! MIKROSKOPAI!

Kas prieis mums \$1.00, tam mes prieisim geriausio kristalino pilno britvą, kuri parsiduoda sztoruose po \$3.00, arba mikroskopą su kurio gali matyt vandens lasze tuktanczius vabalėlių, musės galva arba blakę iszrodo po szituo etebėtinu stiklu aralio didimo, mažiausias szmotelis popieros iszrodo gale didžiausia krava malkų.

Raszokit pas:

THE CHASE SUPPLY CO.

Box 504. Methuen, Mass.

Farmos!

Szios farmos parsiduoda New Yorko stėte. 15 akrai už \$1250, 33 akrai už \$1500, 78 akrai už \$1400, 99 akrai už \$900, 80 akrai už \$1500, 150 akrai už \$2000, 133 akrai už \$1800, 200 akrai už \$2000, ir apie 15 kitų farmų yra eia jau lietuvių farmeriai. Visos farmos su troboms, yra girios ant kożnos farmos, apie artėsnias zinias raszokit su indėjimu 2c markės, pas

G. KLEEK, Poolvill, N. Y.

Dr. J. Szliupas,

328 Federal str. Philadelphia, Pa. (47-50-A Keystone Telephone)

I. HERZ BANKIERIUS ir NOTARIJUSZAS.

2 Carlisle st. New York, N. Y.

Vienatėnis, katras geriausiai dazturi apie tautiezių gerovę, iszstatorija dėl jų pas szipavę, kompanija vieokias vlgadas ant geriausęj ir grečiausęj laivų. Tuos katro vaziuoja į krajų, pa- bankia pilnai ant dypo, nuveda ant szipo, atstato tenai jų daligus ir davo storonę dėl vlgadno gu- tio. Iszima teip-ai isz Castle Garden ir atstato kur kam reikia. Czienta pigiausia.

I. HERZ BANKIERIUS ir NOTARIJUSZAS.

2 Carlisle st. New York, N. Y.

Iszilunczia pinigus į visas dalis svieto greitai ateakanczial ir pigiausiai.

I. HERZ BANKIERIUS ir NOTARIJUSZA.

2 Carlisle st. New York N. Y.

Iszdirbavo kancelarijoje notarijalnus: da- viernastis, aktus, vieokius kontraktus, testamen- tus ir teip toliau.

I. HERZ BANKIERIUS ir NOTARIJUSZAS.

2 Carlisle st. New York, N. Y.

Garus yra nuo sezai isz savo teisingumo ir sąžiniszko iszplidymo visokių provų dėl tautie- czų ir tai kaip grečiausiat ir su geriausia pa- baiga. Duoda teip gi dykai kożnam vieokias rodas ir dēito vieiems karzital apėko ir prizada kożnam visada kno geriausiai patarnauti. Itaszokit visai ant to adreso!!! Dėkavosit!!!

Naujas Teleponas No. 8208.

Jonas Dzedolikas

LIETUVISZKAS GRABORIUS.

Karietos ant veseilių, lai- dotuvių ir krikštynų

Vežimai perkraustymui ir t. t.

Laikau **HOTELI**, visokių čėrymų, kaip to: visokios arielkos, vy- no, skanus alaus, porterio ir kvėpenėjų cigarų. 455 Main st. KINGSTON, PA.

Oras kuri mes kvėpuojame

Žmogus gali gyventi keles dienas be valgio ar vandens bet be oxygeno miršta in keles minutes.

Žmonės kenčia bada oxygeno kaip ir maisto, kad ir oxygenas nekėstuoja nieko! Dėlko? Dėlto jeigu glitinė plėmė nėra sveikam padėjime tai oxygenas negal pereiti in krauję per tai tikras oro sky- leles.

DR. JEAN SIRROM PLAUCZIŲ BITERS

Dr. Jean Sirrom's Kepenu Bitters tikrai iszgydys kroniską užsto- jimą vidurių, torpidų, aptingusias kepenas, drebėjimo, karšto išblis- kimo veido ir t. t. Užbėga visokiom kepeniuem ligom.

Prekė \$1.00 už bonką, arba 6 bonkos už \$5.00. Gali uzorderoti po dvi bonkas šitų trijų gyduolių ar kaip nori idėit padaryt 6 bon- kas kurios teip pat kasuoz tik \$5.00 už 6 bonkas. Iš- iunčiam ant hile kokio adre- o po aplaikymui Expressinj ar Pačėnij Money Order. Ziurėk idant but isdegitas parašas ant kożno kamėno, nes be jo ne ira tikras. Adresavokit:

MORRIS FORST & CO. PITTSBURG PA.

PARDAVĖJAI DEL SUV. VALST. IR KANADJE.

Dr. Jean Sirrom's Skilvio Bitters \$1.00 bonka

Dr. Jean Sirrom's Vidurių Bitters \$1.00 bonka

Vartojamas per daktarus ir szpitolėse ant viso svieto.